

KU UCZCZENIU SETNEJ ROCZNICY ZGONU
WOJCIECHA BOGUSŁAWSKIEGO

WYSTAWA TEATRALNA

Katalog z 8 rycinami

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA
00-200 Warszawa, ul. Nowy Świat 77
Tel. 26-68-63

WARSZAWA MCMXXIX SIERPIEŃ
SALE REDUTOWE TEATRU WIELKIEGO

KU UCZCZENIU SETNEJ ROCZNICY ZGONU
WOJCIECHA BOGUSŁAWSKIEGO

WYSTAWA TEATRALNA

Katalog z 8 rycinami

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 72
Tel. 26-68-63

WARSZAWA MCMXXIX SIERPIEŃ
SALE REDUTOWE TEATRU WIELKIEGO

F-14.713

Drukarnia Wł. Łazarskiego

Warszawa, Złota 7/9.

PREZYDJUM HONOROWE KOMITETU:

Sławomir Czerwiński, Minister W. R. i O. P.
Zygmunt Słomiński, Prezydent m. st. Warszawy
Rajmund Jaworowski, Prezes Rady m. st. Warszawy

PREZES KOMITETU:

Marjan Borzęcki, Viceprezydent m. st. Warszawy

WYDZIAŁ WYKONAWCZY:

Henryk Barwiński (Lwów)
Juljusz Osterwa (Wilno)
Franciszek Rychłowski (Wilno)
Artur Śliwiński (Warszawa)
Antoni Strzelecki (Warszawa)
Bolesław Szczurkiewicz (Poznań)
Arnold Szyfman (Warszawa)
Mieczysław Treter (Warszawa)
Teofil Trzeciński (Kraków)
Czesław Zaremba (Lwów)
Władysław Zawistowski (Warszawa)

Dyrektor Wystawy:

Mieczysław Treter.

U W A G A.

Wobec trudnych warunków, w jakich wystawa powstawała, wobec nadsyłania eksponatów nieraz w ostatniej chwili, wobec druku katalogu w rekordowym czasie — ani wszystkie eksponaty nie mogły być dokładniej zbadane, ani też katalog nie mógł być ułożony bardziej systematycznie.

Właściciele pamiątek osobistych po W. Bogusławskim wymieniono na końcu katalogu.

M. T.

PRZEDMOWA

Na dorocznym Zjeździe Dyrektorów Scen Polskich w Warszawie, który odbył się z końcem maja b. r., rzucono myśl zorganizowania Wystawy Teatralnej w Salach Redutowych Teatru Wielkiego. Członkowie Zjazdu przyjęli myśl tę z aplauzem; powzięto jednomyślną uchwałę i zadeklarowano odpowiednie kwoty na pokrycie kosztów tej imprezy.

Wystawa Teatralna, urządzona obecnie w Warszawie, ma być przede wszystkim aktem pietyzmu, czci i hołdu dla Wojciecha Bogusławskiego, w setną rocznicę Jego zgonu (23 lipca 1829). Jako taka, wystawa ta, zorganizowana z konieczności w niezbyt korzystnym czasie, podczas feryj wakacyjnych (gdyż w innych miesiącach Sale Redutowe są zajęte) i to niemal dosłownie w ciągu szczęściu zaledwie tygodni — ma charakter okolicznościowy, po części przypadkowy i dorywczy.

Nie ma ona najmniejszej pretensji do tego, ażeby w dostatecznej mierze i w sposób konsekwentny uwzględnić na równi wszystkie epoki i wszystkie środowiska życia polskiego teatru; wierne i plastyczne odzwierciedlenie polskiej teatralnej kultury, żywe uświadomienie sobie tego, czem był dla narodu polski aktor, czem była polska scena w dobie niewoli — pozostaje i nadal jeszcze dotąd niezaspokojonym postulatem. Ważny ten dla narodowej kultury i nauki postulat winien spełnić polski historyk; wprzód jednak należy stworzyć Polskie Muzeum Teatralne, gdzie możnaby systematycznie gromadzić dokumenty, dotyczące naszej sztuki teatralnej, dziś rozproszone, a w niemalej części z góry jakgdyby na zagładę skazane.

Wystawa Teatralna, zorganizowana ku uczczeniu W. Bogusławskiego, pragnie być zarazem ostatecznym impulsem do założenia takiego właśnie Muzeum w stolicy.

W roku 1892 zorganizowano dział polski na Międzynarodowej Wystawie Muzycznej i Teatralnej w Wiedniu („Katalog der poln. Abtheil.“, opracowany przez Dr. A. Nossiga, liczący około 100 str. druku, należy dziś do rzadkości); na 388 pozycji, zaledwie 117 dotyczy teatru, reszta muzyki. Na

P. W. K. we Lwowie w 1894 roku, jak informuje „Katalog Oddzielny Grupy XXVIII: Muzyka i Teatr“, dział teatralny odgrywał zupełnie podrzędną rolę, gdyż na 477 pozycji tylko 10 odnosi się ściśle do teatru. Dopiero w roku 1902 zorganizowano w Warszawie wystawę, specjalnie poświęconą teatrowi, ale i na niej około 100 pozycji reprezentowało muzykę, co prawda związaną z teatrem.

Wystawa obecna, nie sięgając zasadniczo wstecz poza rok 1778 (data pierwszego występu W. Bogusławskiego u Montbruna), uwzględnia przede wszystkim sam teatr, traktując muzykę na dalszym planie, a pomija przytem — poza Bogusławskim — wszelkie pamiątki osobiste (jak np. wieńce, szarfy, jubileuszowe adresy, albumy i t. p.), fotograficzne podobizny artystów żyjących, oraz druki (prócz afiszów) dotyczące teatru.

Główny natomiast nacisk starano się położyć na archiwalną, rękopisy i autografy, na materiał ikonograficzny, oraz na obrazy, rzeźby, związane z teatrem. Scenografji, konstrukcji sceny, dekoracjom, kostjumom, inscenizacji, poświęcono rozmyślnie w dziale nowoczesnego teatru możliwie dużo miejsca.

Jako organizator wystawy spełniam zaszczytny i miły obowiązek, dziękując imieniem Wydziału Wykonawczego Komitetu wszystkim instytucjom i osobom za łaskawe użyczenie eksponatów. W szczególności jednak za specjalną pomoc i ułatwienia winien jestem wdzięczność Dyrekcjom: Biblioteki im. Baworowskich, Muzeum Historycznego miasta Lwowa, Ossolineum — we Lwowie, Wydziałowi Archiwów M-wa W. R. i O. P. w Warszawie, oraz pp.: Helenie Drège'ównie (Wilno), A. Millerowi (Wilno), M. Rulikowskiemu w Warszawie (za informacje o materiałach do epoki Bogusławskiego), Dyr. S. Rygielowi (Warszawa i Wilno), W. Gizbert Studnickiemu (Wilno), M. Szukiewiczowi (Kraków), L. Uziębło (Wilno), E. Wrockiemu w Warszawie (za zebranie Muzykaljów teatralnych).

MIECZYŚLAW TRETER.

Warszawa, dnia 27 lipca 1929 r.

WOJCIECH BOGUSŁAWSKI, JEGO DZIEŁO I IMIĘ.

Gdyby jakaś wróżka przepowiedziała dwudziestoletniemu Wojciechowi Bogusławskiemu, że za rok stanie jako aktor przed publicznością, a potomność czcić go będzie jako „ojca teatru polskiego“ — uśmiełby się serdecznie z tych „bajani“ ImciPan Podchorąży Gwardji i jego rodzina.

A jednak tak chciało przeznaczenie.

I przyznać trzeba, że dobrze dokonało wyboru.

W dziejach sceny narodowej po dziś dzień nie zjawił się drugi człowiek, któryby tak ogromnej i wszechstronnej dokonał pracy. Była w nim energia i twórczość niewyczerpana, zdumiewająca. Wedle wzorów starożytnych przysługiwałoby mu miano sturękiego Briazeusa, a dziś, jeśliby na język maszyny przetłumaczyć tę wieloraką indywidualność, należałoby ją ze stu motorów skonstruować.

Kimże on nie był? Aktorem i śpiewakiem, amantem i buffo caricato, reżyserem i dyrektorem, organizatorem, jakiego nie znaleźć i przedsiębiorcą, komedjopisarzem, który zostawił po sobie najpopularniejszą ze wszystkich sztuk teatralnych polskich „Krakowiaków i Górali“, i tłumaczem blisko setki sztuk obcych. A tego wszystkiego dokazał w ciągu lat czterdziestu, najcięższych dla bytu sceny polskiej, wśród wstrząsów i wojen, rujnujących każde przedsięwzięcie.

Walczył z kaprysami możnych, z intrygami dworu, z wyzyskiem dzierżawców przywileju teatralnego. Ratował byt teatru wędrówkami to do Wilna, to na kresy, to do Lwowa, Krakowa, Poznania, Kalisza, Grodna. Borykał się z obojętnością widza, z cudzoziemskimi imprezami, forytowaniami przez magnatów, zmagął się z samowolą rosyjskich satrapów, parał się z pruskim rządem, dawał sobie rady z austriackim zaborcą.

Spędzony z jednej placówki umacniał się na innej i wracał zawsze do Warszawy z coraz świetniejszym gronem artystów.

Zaprzągał do współpracy i muzyków Kamińskiego i Stefaniego i Elsnera i malarzy Smuglewicza i Sachettiego. I na przekór wszelkiemu pesymizmowi urastał pod jego rękami Teatr Narodowy coraz potężniejszy.

Nie zabijała go krytyka, nie trwożyło nieszczęście, nie cofał się przed żadną ofiarą. Pracował za stu i jeszcze szkołę dramatyczną uformował i dla nowych talentów obmyślał tryumfy, a uczciwość swego imienia tak wysoko stawiał, że oddał wszystko i majątek teatralny i prywatną swą majątność, byle nie przyłgnał do jego pamięci jakikolwiek dług nieuiszczony.

Jeden tylko dług po nim pozostał:

DŁUG WDZIĘCZNOŚCI NARODU.

Długu tego naród nigdy nie spłaci!

Bo któż może ocenić i odpłacić — choćby tylko tę część dzieła, tych szesnastu lat, od roku 1778 do 1794, gdy z garstki aktorów grających ubogi repertuar polski, żyjących z przychylniej szczupłej polskiej publiki i z protekcji dworu, urobił zespół wszechstronnie wyborny w sztuce aktorskiej, śpiewaczej i widowiskowej, zespół, który mógł zabłysnąć „Krakowiakami i Góralami“.

Ten jeden okres wart pomnika. Cóż mówić o dalszych Bogusławskiego działaniach!

Teatr Polski szczyti się Bogusławskim jako prawdziwie wielkim człowiekiem, obywatelem znakomitym i najszlachetniejszym genjuszem sceny narodowej.

Najwyższa cześć stoi na straży jego imienia.

ADAM ZAGÓRSKI.

K A T A L O G

I. CZASY TEATRU BOGUSŁAWSKIEGO 1778—1829.

1. PAMIĄTKI OSOBISTE I GODZINNE, DOKUMENTY EPOKI.

1. STOLICZEK z rozkładaną szachownicą na sprężynie, oraz 2 kostki do gry; kostki, rzeźbione w kości słoniowej, przedstawiają nagie postaci mężczyzny i kobiety. Dar St. Augusta dla W. Bogusławskiego.

2. CZTERY MINIATUROWE KARTY: króle, malowane na płytkach perłowej masy, w ozdobnym étui również z perłowej masy, z zasuwaną pokrywką, ażurowej roboty. Własność niegdyś W. Bogusławskiego.

3. KARAFKA i SZKLANKA na wodę, na podstawce z brązu, z lichtarzykiem. Własność niegdyś W. Bogusławskiego.

4. SOUVENIR D'AMITIÉ; ozdobne étui z perłowej masy i srebra, bogato ornamentowane, z emblematami pod szkłem, wewnątrz złożone; w niem dwie spojone z sobą płytki kości słoniowej, a na nich napisy atramentem: 1. *Ich liebe Dich herzlich*. 2. *Sehne dich nicht nach der Zukunft, sonst fliest dir die Gegenwart ungenossen vorbei*.

5. KAMEA z postacią w hełmie i z tarczą; na hełmie wyrzeźbiona rzymska Wilczyca z dwojgiem bliźniąt; własność niegdyś ostatniej małżonki W. Bogusławskiego.

6. FLAKONIK do perfum w kształcie miniaturowej latarni, srebrny, wysadzany sześcioma prostokątnymi płytkami półszlachetnych kamieni, z wrytymi na spodzie literami A. Z. (monogram odwrócony).

7. LIST W. BOGUSŁAWSKIEGO do Hil. Siemjanowskiego z dnia 29 czerwca 1809 w Warszawie. Autograf, Bibl. Oss. 239.

8. LIST W. BOGUSŁAWSKIEGO do Tomaszewicza z dnia 18 sierpnia 1790. Autograf, Bibl. Oss. ze zb. Kołaczkowskiego.

9. BILET LOTERYJNY nr. 365 z dn. 15 stycznia 1822 na dom murowany z ogrodem w Warszawie na rogu ulic Żelazney i Nowolipia pod Nr. 2449 sytuowany, sądownie Zł: 116613 otaxowany (Pałacyk Bogusławskiego). Z podpisem: *Bogusławski*; na odwr. stronie: *Rózia*.

10. PASSPORT W-GO WOYCIECHA BOGUSŁAWSKIEGO, byłego Dyrektora Teatru Narodowego z Służącemi Mikołaiem Dymanty i Wawrzeńcem Domańskim, iadącego w interesie własnym w Kray Wielkiego Xięstwa Poznańskiego do Miasta Poznania (Warszawa, 14 czerwca 1823).

11. AKT Z 23 WRZEŚNIA 1823: „Wskutek woli Nayiaśniejszego Pana, oznaymionej w Odezwie Ministra Sekretarza Stanu, z dnia 16/28 lipca r. b. i stosownie do polecenia Xięcia Namiestnika Królewskiego, z dnia 9 m. z. między Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi, z iedney, a W-m Ludwikiem Osińskim, przedsiębiorcą Teatru Narodowego, z drugiej strony, zawarty zostanie układ, o *połączenie pod iedną administracyą Teatrów Narodowego i francuskiego*, według następujących warunków“ — następują artykuły 1—13, podpisy i pieczęć.

12. AFISZ NA ATŁASIE: *Mittwoch den 24 April 1805 zum erfreulichen Namensfeste Ihres verehrungswürdigen Directors des Hochwohlgebohrnen Herrn Adalbert von Boguslawski widmen Sämmtliche Mitglieder des Deutschen Theaters hochachtungsvoll die Vorstellung DON JUAN oder: DER STEINERNE GAST. Eine grosse Oper in 2 Acten nach dem Italienischen des Abbe da Ponte. Die Musik ist vom Herrn Kapellmeister Mozart.*

13. ŚPIEW na pięć głosów w dzień imienin Wielmożnego *Woyciecha Bogusławskiego* z muzyką *Józefa Elsnera* wykonany dnia 22 kwietnia 1822 roku. W Warszawie, sztychował A. Płachecki, pod N-m 62 (str. 5).

14. DO WOYCIECHA BOGUSŁAWSKIEGO w Dzień jego Imienin — wiersz, druk o 4 str., b. m. i d. dr.

15. POWINSZOWANIE NA ROK NOWY 1825 — Łoźmayster Teatru Narodowego J. Jakubowski. Druk na czerp. papierze z marką wodną: J. Honig et Zoonen.

16. LIST AL. HR. FREDRY (13 czerwca 1823 we Lwowie) w spr. zastosowania muzyki Kurpińskiego do „Nowego Don Ki-szota“.

17. LIST STASZICA (15 lipca 1824) w spr. benefisu dla artystów włoskich „aby do domu o czem powrócić mogli“ — „trzeba ko-niecznie aby była daną iakaś sztuka Polska, któraby Publiczność ściągnąć mogła, bo ieżeliby tylko sami włoscy ci artyści śpiewać mieli, cel dobroczynny niezawodnie byłby chybiony“.

18. PIERWSZA WIELKA REDUTA w Salach przy Teatrze Pu-blicznym — 7 stycznia 1787 roku; afisz.

19. KOLEKCJA POWINSZOWAŃ NOWOROCZNYCH i kart wizytowych, składanych W. Bogusławskiemu i L. Osińskiemu, z lat 1805—1834, następujących osób:

Zygmunt Anczyc 1826.	J. Makowski.
Zygmunt Anczyc, 1826.	Mickiewiczowa.
Aszpergerowie, 1819 i 1824.	Aniela Nacewicz.
de Bacciarelli.	Nowicki.
Bentkowski.	St. Osiński.
Aloyzy Biernacki.	Palczewskie.
K. Brodziński.	J. J. Parys.
Chyliczkowski.	W. Pisecki.
Damse.	Pisanka, 1820.
Damse z żoną, 1820.	M-me L. Rautenstrauch
Delcour.	née P-sse Giedroyć.
Fr. Dmóchowski, 1816.	Rokoszewski, 1805.
L. A. Dmuszewski.	Joanna de Rousseau, 1818.
Elsnerowie, 1828.	Rywaccy, 1821.
Le Comte Fredro.	Jan Skrzynecki.
Płk. Fredro.	E. Stefani, 1825.
Min. Gragowski.	B. Stepkowski.
X. Kopczyński Piotr.	Szymanowscy, 1816, 1822 i 1830.
J. Kosiński, 1811.	Werowski z familją, 1825 i 1826.
A. E. Koźmian.	Wężyk.
Louis Kraus.	Wielądko, 1815.
Królikowski.	Wienowie.
Gen. Krukowiecki.	Zdanowicz, 1825.
B. Kudlicz, 1822, 1827 i 1834.	Żuczkowska, 1824.
Kurpińscy, 1820.	Żółkowska, 1833.
Ledóchowska.	Żółkowski.
Magier, 1827.	

20. CURSORIUM DO WSZYSTKICH PRZYJACIÓŁ ROZSAĐKU (autogr. anonimowy z 1820 r.), spowodowane wystąpieniem L. Dmuszewskiego, który „donosząc Publiczności (20 sierpnia), że pani Campi dawać będzie koncert wokalny w przyszlą środę, dołożył zaraz podług zwyczaju swojego *Notabene*: Prześwietna Publiczności zanotuj to sobie że to iest Polka rodem“.

21. KILKA SŁÓW O TEATRZE w Sali Tow. Dobroczynności. „Jako powyższy artykuł co dosłownie przeze mnie został Redakcyi Gazety Rządowej przesłany, zaświadczam i podpisuję, *Józef hr. Krasiński*, Warszawa 12 czerwca 1829.

22. MYŚLI WZGLĘDEM RESTAURACJI TEATRU NARODOWEGO, przez Kapit. Inż. Kado; autograf.

23. WŁ. BOGUSŁAWSKI: „Bogusławski i jego scena“ (Warszawa 1886), egz. ofiarowany przez autora z dedykacją Wojciechowi Bogusławskiemu, inż. i mechanikowi D. Ż. W. W., z listem autora z dn. 11.I.1887.

24. TEATR HR. SKARBKA (Lwów, 18 stycznia 1895). Uroczyste przedstawienie ku uczczeniu *stuletniego jubileuszu W. Bogusławskiego*: I. POLONEZ Karpińskiego II. „APOTEOZA W. BOGUSŁAWSKIEGO“ wiersz Jana Kasprowicza wygłosi p. A. Żelazowski III. CUD MNIEMANY czyli KRAKOWIACY I GÓRALE, op. nar. w 3 a. W. B., muz. Stefaniego (niegrana we Lwowie lat 22). — Afisz bezpłatny.

25. PAMIĄTKA Z WYSTAWY TEATRALNEJ w Warszawie 1902 r. z przedstawieniem hołdu W. Bogusławskiemu (Karta pocztowa B. Wierzbickiego i S-ki).

26. LUDWIK OSIŃSKI, portret olejny pędzla Ziemięckiego.

27. LUDWIK OSIŃSKI, zięć W. Bogusławskiego, ożeniony z Rozalją Bog. Litogr. M. Fajansa.

28. ROZALJA Z BOGUSŁAWSKICH LUDWIKOWA OSIŃSKA Popiersie, miniatura współcz. na kości słoniowej.

29. LIST ANT. KS. RADZIWIŁŁA do L. Osińskiego, z dnia 19.IV.1817 w Berlinie, w spr. przedstawień polskich w Poznaniu podczas zjazdu Śto-Jańskiego.

30. SZKLANICA kryształowa, rżnięta, ze złożoną obwódką u brzegu, z uchem. Napis: „L. Osińskiemu, Dnia 25 Sierpnia 1819“.

31. NOMINACJA L. OSIŃSKIEGO na I Dyrektora Teatru Narodowego w Warszawie ,z dnia 15 czerwca 1827.

32. WYPIS GENEALOGICZNY RODU BOGUSŁAWSKICH HERBU ŚWINKA, sporządzony z akt grodzkich etc. przez Stanisława B., stryjeczno brata Wojciecha. Str. 8 in folio.

33. NOTATKA O URODZINACH W. B.: „R. 1757 dnia 9 kwietnia w Wielką Sobotę urodził się Woś pod znakiem strzelca, zaraz z wody ochrzczony“.

34. LIST WOJCIECHA B. DO OJCA, z dnia 22.I.1769, z prośbą o przysłanie pieniędzy na książki i odzież. Na odwrotnej stronie listu zapisek ojca: „Woyciech Bogusławski Syn moy kochany y Zofia Córka moja kochana, przy samey śmierci moiey Błogosławieństwo Oycowskie y Testament odbiorą, napisany będzie. Leopold Bogusławski“.

35. ABSZEYT DLA W. BOGUSŁAWSKIEGO, Podchor. w Pułku Gwar. Piesz. JK. Mci W-o X. Lit-o, od Leib kompaniy — podpisany przez Adama Czartoryskiego w dniu 24.II.1778.

36. LIST T. TRUSKOLASKIEGO do W. Bogusławskiego z Lublina, dnia 12 paźdz. 1783.

37. SZEŚCIOWIERSZ, pisany ręką W. Bogusławskiego.

38. AKT Z R. 1777 w spr. majątku Glinna w Poznańskim, między Leopoldem Bogusławskim a ks. kan. Ignacym Korwin Bieńkowskim.

39. SKRYPT DŁUŻNY dla Pp. Marcina Chrościelowskiego i Wiktorji, małżonki, z dnia 27 czerwca 1789 w Kaliszu, podpisany: Leopold Andrzej z Bogusławic Bogusławski.

40. SZTAMBUCH ROZALJI BOGUSŁAWSKIEJ (głównie z lat 1803—1815), w czerwony safjan ze złotemi wyciskami oprawny, z napisem złożonym: *Rozalia Bogusławska*, który zawiera m. i.: Dwa wiersze L. Osińskiego), wiersze Weżyka, Wincentego hr. Krasieńskiego, Stan. Linowskiej, Henri St. Martin, autografy: gen. Aleksandra Mycielskiego (w 92 r. życia), zasuszone kwiaty z trumny Chopina, pejzaż sepją A. Brodowskiego z 1804 r., wiersz L. A. Dmuszewskiego z 1817, sepję Dom. Czaykowskiej, akwarelę Filipa Czaykowskiego (1809), rysunek Plerscha (z podpisem:

Roku 1808, 76 wieku — *Plersch*), akwarelę z krótkim tekstem i podpisem Al. F. Żółkowskiego (21.X.1903), itd. itd.

41. ROZALJA Z B. OSIŃSKA, córka W. B., miniatura J. Suchodolskiego.

42. LUDWIK OSIŃSKI, mąż Rozalji z B., miniatura J. Suchodolskiego.

43. LIST BOGUSŁAWSKIEGO do córki Rozalji B. w spr. małżeństwa jej z Osińskim, z dnia 24.IV.1808.

44. WYPRAWA ŚLUBNA Pani Anny z Linowskich Bogusławskiej, Regentowej Ziemskiej Poznańskiej „dana Jey idąc za mąż y do Grodu Kościany przez W. Jeymc. Dobr. do oblaty podana“—regestr: kleynociki, Suknie, Futra, Pościel, Bielizna. Podpisano: Zofja Linoska.

45. MODLITEWNIK MARJANNY WOJCIECHOWEJ BOGUSŁAWSKIEJ p. t.: *L'Office de l'Eglise, en francois.. etc., etc., A Paris, Cher de Hansy...*, M.DCC.LXXXIX. Avec Approbation et Privilège du Roi (autor: J. Dumont). Str. 12 nl., 620 i 4 nl., z trzema sztychami m. i. Mathey'a i Aug. Noblin'a podł. rys. Champagne'a. Na końcu książki notatka ołówkiem: Książka matki mojej... dostałam d. 3 lipca 1839. — R. O. Oprawa francuska, współczesna, zielona skóra z wyciskanyim złotym ornamentem; brzeg złożony. W książce drukowane 4 karteczki, stwierdzające przyjęcie wielkanocnej komunji św. w kościele parafjalnym Św. Jana Chrzciciela w Warszawie, w latach 1792 i 1802.

46. OBRAZEK MADONNY, malowany olejno na blasze miedzianej (w ramce drewnianej z nową pozłotą), własność niegdyś W. B.

47. FORTEPIAN firmy Mathias Müller in Wien, własność najpierw W. B., a potem córki jego, Rozalji z B. Osińskiej. Wł.: Eug. Dąbrowski, Warszawa.

48. DWA FOTELE I DWA TABURECIKI (kopje oryginalnych, znajdujących się niegdyś w mieszkaniu W. Bogusławskiego w Warszawie; kopje wykonał w r. 1877 dla wnuczki W. B. Anieli B., stolarz Kolbiński przy ul. Miodowej). Wł.: Eug. Dąbrowski, Warszawa.

49. SZAFKA z zegarem pod szklanym kloszem. Własność niegdyś W. B.

50. KLAMERKA DO PASA, wysadzana sztucznymi brylantami i szafirami, używana przez W. B. do kostjumów scenicznych.

51. BROSZKA - SPINKA, wysadzana sztucznymi brylantami, używana przez W. B. do kostjumów scenicznych, ostatni raz w „Koszu Wisien“ (20.XI.1827).

52. PARA KOLCZYKÓW koralowych w złotej oprawie, ofiarowanych Anieli z Nacewiczów Wojciechowej Bogusławskiej, synowej W. B., żonie kapitana Grenadjerów Gw. Polskiej.

53. WOYCIECH BOGUSŁAWSKI (popiersie w ramce), sztych J. Ligbera z 1803 r.; dołem napis: *krzywdzące głos oyczysty mniemanie umorzył, pisał, grał, i grających na czas późny stworzył.*

54. W. BOGUSŁAWSKI, wykształciciel sceny krajowej; portret w popiersiu, litografia Oleszczyńskiego.

55. MARJANNA, pierwsza małżonka W. Bogusławskiego, pastel M. Bacciarellego.

56. DYPLOM OBYWATELSTWA M. WARSZAWY dla W. Bogusławskiego, z dnia 9.III.1804, w języku niemieckim .

57. ODDANIE W. B. TEATRU NARODOWEGO w Warszawie w dalszą entrepryzę na lat 4: „Wypis z Protokołu Sekretarjatu Stanu w Pałacu naszym w Dreźnie, dnia 14 m-ca kwietnia 1810. Frederyk August, z Bożey Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski etc.“ K. nl. 4 in fol.

58. AKT W SPR. TEATRU NARODOWEGO: „Minister Spraw Wewnętrznych — stosownie do Dekretu Najiaśniejszego Pana dn. 14 kwietnia rb. zapadłego, kontrakt na 4-ro letnią Entrepryzę Teatru Narodowego w Warszawie z Jmci Panem Woyciechem Bogusławskim, przez W-o Prefekta Dptu Warszawskiego, na mocy danego sobie polecenia, w dniu 10 t. m. zawarty, niniejszym we wszystkich onego punktach potwierdza i approbuie. W Warszawie, dnia 18 Maia 1810 Roku. — J. Łuszczewski, Netrebski“. Na końcu, po X artykułach, podpisy: Woyciech Bogusławski Dir. Teat. Nar., Fryderyk Bacciarelli, Kom.: delegowany; kontrakt powyższy podpisują: Nakwaski, Prefekt; Greyber.

59. RACHUNKI W. B. i L. OSIŃSKIEGO z Benedyktem Koe-

hlerem, „kupcem warszawskim pod Jelonkiem“, z lat 1811, 1812, 1814, 1816 i 1818. K. nl. 10 in fol.

60. WYPIS W SPRAWIE DŁUGU W. B., zaciągniętego u Jakóba Naimskiego, metra muzyki w kwocie zł. p. 2.700, dnia 30.III.1813. K. nl. 8 in fol.

61. RACHUNKI W. B. TEATRALNE i inne, z lat 1811—1818, k. nl. 89.

62. PISMO TOW. WILEŃSKIEGO DOBROCZYNNOSCI do W. Bogusławskiego, z dn. 30 maja 1816, wyrażające wdzięczność za urządzenie przedstawienia na rzecz ubogich (z zaadresowaną oryg. kopertą).

63. CZTERY DOKUMENTY w sprawie pensji dożywotniej dla W. B. w kwocie 4000 zł. p. rocznie, z lat 1818 i 1825; m. i. zawiadomienie z dn. 1.V.1818, podpisane: Nowossilzoff.

64. TEKST PODANIA W. B. do Dyrekcji Rządowej Teatru Narodowego w Warszawie, z marca 1821 r., w któremu W. B. wskutek osłabionych sił, utraty pamięci i słuchu, rezygnuje z połowy zastrzeżonej mu kontraktem pensji, z benefisu corocznego, z łoży, biletów etc., a „przymuszonym będąc opuścić na zawsze scenę oyczystą“ uprasza o przyznanie mu dożywotniej pensji (6.000 zł., zamiast pobieranych 12.000).

65. WEZWANIE W. B. DO OPŁATY SKARBOWEJ w kwocie 1 zł. z dnia 23.III.1822. Na odwrocie pokwitowanie z odbioru, dn. 11.VI.1822.

66. DWA DOKUMENTY z 15.III. i 3.IV.1830 r., w spr. pensji wdowiej (2.000 zł.) dla Augusty Bogusławskiej „wdowy po b. Dyrektorze Teatru Narodowego“. Akt z 15.III.1830 podpisał Gen. Dyw. Kossecki.

67. NEKROLOG L. OSIŃSKIEGO, w Kurjerze Warszawskim Nr. 320 z dn. 30.XI.1838.

68. NEKROLOG ROZALJI Z BOGUSŁAWSKICH OSIŃSKIEJ, w Kurjerze Warszawskim Nr. 105 z dn. 29.IV/11.V.1866.

69. LIST I ODA na grobie L. Osińskiego, przez Kajetana Koźmiana z r. 1852 (a 80 życia starca) — przesłane Rozalji Osińskiej.

70. J. MORACZYŃSKI: Portret W. Bogusławskiego z napisem

u góry w tle: Woyciech Bogusławski 1760 + 1829. Wł. Biblj. im. Wróblewskich, Wilno).

71. J. MORACZYŃSKI: Portret ol. Żółkowskiego, z napisem u góry w tle: Żółkowski Aloizy 1777 + 1822. Wł. Biblj. im. Wróblewskich, Wilno.

72. W. BOGUSŁAWSKI, staloryt Hopwooda według portretu malowanego przez Brodowskiego. Wł. W. A. Łaszczyński, Warszawa.

73. DWA LICHTARZE brązowe empire, własność niegdyś W. B.

74. JARDINIERE'A, własność niegdyś W. Bogusławskiego w mieszkaniu warszawkiem.

75. ANNA z Linowskich Leopoldyna BOGUSŁAWSKA, matka W. B.; portret olejny w owalu.

76. Rozalja Ludwikowa OSIŃSKA, córka W. B., portret ol. pędzla Jana Gładysza.

77. KAROL OSIŃSKI, wnuk W. Bogusławskiego, przyjaciel lat dziecinnych Z. Krasińskiego, minjatura Marszałkiewicza, Wł. A. Bogusławskiej, Warszawa.

2. *Rękopisy utworów scenicznych.*

78. SIEROTA, komedja w 5 aktach. Autograf Franciszka Zabłockiego, egz. niekompletny. K. nl. 35 B. T. 381.

79. NĘDZA USZCZEŚLIWIONA (Ks. Fr. Bohomolca), op. w 2 a. pierwszy raz grana na Teatrze Warszawskim; do której muzyka jest dorobiona przez P-a Kamińskiego, w Warszawie r. 1778. Z obs. ról (Antek wieśniak — P. Bogusławski), z dedykacją (w odpisie) Królowi Stanisławowi Augustowi, podpisana: Maciej Kamiński (!) Z dawną obs. K. 20, Rkp. B. T. 706.

80. KOWAL, opera krotofilna we 2 a. z francuskiego na Teatrze Warszawskim przez Aktorów J-o K-y Mości reprezentowana, w Warszawie 1781. Z obs. ról. B. T. 745.

81. ZMYŚLONA OGRODNICZKA czyli CNOTA USZCZEŚLIWIONA, opera w 3 a. z włoskiego przerobiona z Muzyką sławnego Pana Anfossi i na Teatrze Wileńskim Reprezentowana

1787 r. Cenz. 1796, 1801 i 1807. Z obs. ról i z poprawkami W. Bogusławskiego. B. T. 682.

82. ABSZYTOWANI OFFICEROWIE, kom. w 5 a. z niemiec-kiego przetłomaczona roku 1788. Z obs. ról (Bogusławski, Deszner, Mierzyński, Świeżawski, Nacewicz, Drozdowska i i.). K. nl. 118. B. T. 317.

83. ZAFFIRA czyli NIEWOLNICA STATECZNA, opera we trzech aktach z Muzyką P. Guielmi dla Teatru Wileńskiego napisana 1789. Egz. ocen. 21 listop. 1795. Str. 50, B. T. 672.

84. SZLACHCIC MIESZCZANIN, kom. we 3 a. Dop. ołówkiem: „Sztuka ta jest oryginalnie wierszem napisana i grana pierwszy raz 25 Listopada 1791 Roku jako w Uroczystość Koronacyi Nayaśniejszego Pana to jest Stanisława Augusta, oraz danym był Balet Alexander i Kampaspe, str. 60 i 1 nl. i 1 K. nl.; B. T. 96.

85. HENRYK SZÓSTY NA ŁOWACH, kom. we trzech aktach z Powieści Angielskiej napisana przez Woyciecha Bogusławskiego. W Warszawie MDCCXCII. Str. 2 nl. i 153. Druk (Teatr Polski, t. 36). B. T. 4282.

86. WIEYSKIE DZIEWCZĘTA TO POTRAFIĄ CO Y MIEYSKIE, kom. w 3 a. Pana Spiess, z niem. tłumaczona, w Warszawie 1793. Z dwukrotną obs. ról. Cenz. 28.II.1796, 27.VI.1800. K. 1—8, liczbowane co 4. B. T. 306.

87. JOHANKA I BERNARDON, opera w 2 a., 1793. Z obs. ról (Bernardon—Bogusławski). Cenz. 17.I.1795, Kalisz 16.VI.1801, Poznań 30.VI.1801. Str. 44 i 1 K. nl., B. T. 87.

88. PAPUGA, kom. w 3 a. z niemieckiego Pana de Kotzebue przetłomaczona 1793 w Warszawie. Z obs. ról (Murzyn, niewolnik Karola — Bogusławski). K. 1 nl. i 71 str. B. T. 383.

89. ZAZDROŚCI WIEŚNIACZE, opera w 3 a. Z obs. ról (Czekino woyt — Pan Bogusławski). Cenz. 17.I.1795, 16.V.1801 i Poznań 25.VI.1801. B. T. 688.

90. LICHWIARZ Z ROZPACZY PUSTELNIK, kom. oryg. w 3 a. przez Woyciecha Wielądka 1795 roku. Grana w Teatrze Wielkim za Antreprazy Imp. P. Truskolaskiego (Scena w Bielańskiej Puszczy pod Warszawą). Str. 98, B. T. 364.

91. TACZKA OCCIARZA, Dramma we trzech aktach Pana

Mercier z Francuskiego przetłumaczona przez M. S. N. Z obs. ról (Dominik, Oyciec Octciarz — Bogusławski). Z licznymi zmianami i poprawkami pióra Bogusławskiego. Cenz. 28.I.1795, 17.XI.1799 i 17.VIII.1800. B. T. 1309.

92. CUD MNIEMANY CZYLI KRAKOWIACY I GÓRALE. Opera we Dwóch Aktach. Originalnie napisana z Muzyką Pa Stefaniego. Przerobiona w Lwowie Roku 1796. Najdawniejszy ze znanych egzemplarzy „Cudu“ z własnoręcznymi poprawkami Bogusławskiego i adnotacją na karcie tytułowej: „Wola jest autora, aby miejsca przekreślone przez Cenzurę opuszczone całkiem były, ale ani poprawiane, ani na ich miejsce inne wiersze dorabiane“. Cenz.: Lwów 8.I.1798; Warszawa 27.X.1799; Kalisz 23.V.1801 i 27.VI.1801; Warszawa 21.X.1814. — B. T. 679.

93. ZEMSTA, kom. w 2 a. z niem. tłumaczona, w Lwowie m. Maja 1796. 20 K. nl. B. T. 211.

94. TON WIELKIEGO ŚWIATA Y DOBRE SERCE, kom. we 4 a. Pana Ciegler z niem. tłum. w Lwowie 1796. Obs. ról, z Bogusławskim. Cenz.: 1796, 1799, (Kalisz b. d.), 1815, 1824. Str. 132 i 2 nl., B. T. 113.

95. DWA BILETY, kom. w 1 a. Roku 1795 dnia 4 Lipca w Warszawie. Z dop.: „*Frij gegeben, Danzig d.: 21 Aug. 1797, Zmelewsky*“ (?). Z obs. ról („Scena w Warszawie na Rynku, z kąd widać Dom, w którym mieszka Narcyssa“). K. 18, Rkp. B. T. 336.

96. MACHINA SZACHÓW, kom. we 4 a. z niem. tłumaczona we Lwowie 1797 r. Z dop. na k. t.: Podano do Cenzury Rządowej d. 26 octobr. 1816, Osiński. — Podano do Dyrekcji Rządowej Teatrów 8 Kwiet. 1823, Osiński. Z dwukrotną obs. ról (Karol Wild — Bogusławski, potem Dmuszewski). Str. 142. B. T. 226.

97. HAMLET Królewicz Duński, Tragedja w pięciu aktach przez Shakespeara, podług poprawy Szredera z niemieckiego tłumaczona we Lwowie 1797 r. Z obsadą ról, z naklejonemi w tekście zmianami, str. 152. Osobno dodane: Akt 4 sc. 4 (K. 12 nl.), akt 4 sc. 5 (str. 8), akt 5 sc. 9 (K. 4 nl.). Obs. ról Bogusławskiego. B. T. 563.

98. PAN DOBRY IEST OYCEM PODDANYCH (Agatka; Ma-

ciej Ks. Radziwiłł). Opera we 2 aktach. Cenz. 13 lipca 1798, 19 paźdz. 1799 i 17 stycznia 1801. Str. 49, B. T. 665.

99. AGATKA, Operetka we trzech aktach B. T. 685. (Pan Dobry jest ojcem poddanych — Maciej ks. Radziwiłł).

100. PRZYJAZD PANA czyli WESELE WIEYSKIE, Opera w 2 aktach oryginalnie napisana z Muzyką JPana Stefaniego, w Lwowie 1798. Str. 44, B. T. 674.

101. GUSTAW BOHATYR SZWEDZKI, *dramma* w 5 a. przez L... S... oryginalnie napisana. Z dedykacją wierszowaną I. Stawiańskiego W. Bogusławskiemu z dn. 2.III.1800. Str. 158, B. T. 1316.

102. FLET CZARNOXIEZKI, Opera wielka we dwóch aktach z Niemieckiego P-a Schikaneder tłumaczona, z Muzyką sławnego Wolfganga Amade. Mozarta, w Warszawie 1801 r. Z dop. na k. t.: „Gegeben zur Censur den 23 Ianuarii 1802, Adalb. v. Bogusławski“. Z obs. ról Cenz. także: Kalisz 6.VIII.1802, Poznań 8.VII.1803, Warszawa 1815. Str. 70 i 4 nl. B. T. 8.

103. L'ABBE DE L'EPÉE czyli NAUCZYCIEL GŁUCHYCH I NIEMYCH, Kom. hist. w 5 a. przez Ob. Bouilly po francusku napisana na Polski ięzyk przełożona 1802. Dop.: Gegeben zur Censur den 9 Februarii 1802, Adalb. v. Bogusławski. Cenz.: 1802, 1812, 1815. Str. 74 i ul., B. T. 161.

104. LODOISKA, opera w 2 a. z muzyką Cherubiniego, dla amfiteatru ułożona (słowa do sufłowania). B. T. 723.

105. XIĄŻĘ INCOGNITO czyli CHIŃSKIE LATARNIE, kom. w 2 a. z niemieckiego 1803 r. Z dop. na k. t.: Gegeben zur Censur d. 25 septembris 1803, Adalb. v. Bogusławski. Na końcu dop.: Niema sensu w tej sztuce wcale i wcale jest głupia. — L. O. Str. 38, B. T. 188.

106. BAIARD RYCERZ BEZ NAGANY I TRWOGI, Komedia Heroiczna w czterech a. przez Ob. Monvel napisana, na polski ięzyk przełożona 1803. Dop.: Zur Censur gegeben d. 8 Novembris 1803, Adalb. v. Bogusławski. Str. 61, B. T. 147.

107. KRÓL LEAR, *traiedya* w pięciu aktach z Angielskiego Pana Sheakespear przez P. Ducis przerobiona, przekładana 1803 Roku w Warszawie. Z obs. ról. (Król Lear — W. Bogusławski); egz.

cenzurowany w r. 1815 (notatki Osińskiego i Bohusza), oraz dnia 23 stycznia 1917 (Dr. v. Chłapowski). B. T. 641.

108. ALZYRA, czyli AMERYKANIE, Traiedya w 5 a. z Francuskiego P. de Voltaire przekładana przez L. O. z wielą poprawami 1803 w Warszawie. Z obs. ról. Z dop.: Dano do Cenzury Rządowej dnia 8 dbr. 1814, L. Osiński — oddano z Cenzury bez poprawki d. 12 grud. 1814, Bohusz. Str. 55, B. T. 526.

109. PEŁNA OBERŻA, komedja w 3 a. z francuskiego Pana Aurelius. Z dop. na k. tyt.: „Gegeben zur Censur d. 5 Ianuarii 1804, Adalb. v. Bogusławski“. Cenz. także 26.X.1814. Z obs. ról. Str. 50 i 4 nl., B. T. 10.

110. PIGMALION, Scena Liryczna Iana Iakoba Rousseau wierszem przełożona przez T. K. Węgierskiego. Z dop.: „Gegeben zur Zensur den 16 Octobris 1804, v. Bogusławski“. K. 7 nl., B. T. 460.

111. STARZEC Y MŁODZIEŻ, Kom. w 5 a., grana pierwszy raz w Paryżu 1803 z Francuskiego P-a Collin d'Harleville na Polski język przełożona 1804. Z dop. na k. t.: Gegeben zur Zensur d. 7 septembris 1804, v. Bogusławski. Str. 66. B. T. 166.

112. PIGMALION Y GALATEA albo OBRAZ KOBIT, kom. we trzech aktach. Z dop.: „Gegeben zur Censur d. 21 October 1805, v. Bogusławski“. — I z dop.: „Das Stück warr schon den Tag des Hommagiums gespielt“. Z obs. ról (Pigmalion — Bogusławski). K. 88. B. T. 339.

113. SIEDM RAZY IEDNA, Kom.-opera w 1 a. przez P. Radet z francuskiego przerobiona 1805 r. przez J. A. Z dop.: „Zur Censur gegeben d. 27 Ianuar. 1806, v. Bogusławski“. B. T. 58.

114. RENDEZ - VOUS, Kom.-opera w 1 a. Pana D'Ancourt z francuskiego przerobiona 1806 w Warszawie. Dop.: „Gegeben zur Censur d. 17 Iullii 1806, v. Bogusławski“. Str. 32 i 1 nl., B. T. 60.

115. WIESZCZKA URZELLA albo CO SIĘ NAYWIĘCEY DAMOM PODOBA, opera w 3 a. z Francuskiego przez Jana Bau-douin wierszem tłumaczona, z muzyką Józefa Elsner, Direktora Orkiestry Polskiej w Warszawie 1806. Str. 40, B. T. 36.

116. KAROL WIELKI I WITYKIND, Melo-Dramma Historyczne we 2 a. Wierszem, 1807 r. Str. 34, B. T. 490.

117. ŚNIADANIE CHŁOPCÓW, opera w 1 a. przez Pana Auguste napisana z Muzyką Józefa Elsner 1808 roku. Cenz. 18.III. 1808. K. 39, B. T. 761.

118. KOCHANKOWIE PRZEMIENNI, czyli NIE TRZEBA RYB PRZED SIECIĄ ŁAPAC, kom. ze śpiewaniem w 1 a. z Francuskiego Pana Patrat przełożona. M. i. z dop.: Dana do Cenzury d. 19 lutego 1808, Bogusławski. Cenz.: Kraków 23.VI.1814. K. 15 (bez 10) i 1 nl., B. T. 112.

119. GIEMKOWIE KRÓLA IANA, Kom. w jednym a. z pieśniami naśladowana z Sztuki Francuskiej pod tytułem: Les Pages da (!) Duc de Vendome, z odmianami do Teatru Narodowego przystosowana przez I. U. N. reprezentowana pierwszy raz na Teatrze Warszawskim. Dop.: „Dana do Cenzury dnia 17 grudnia 1808, Bogusławski“. Dodany osobno: Chór giermków (2 k. nl.). Str. 42 i 1 k. nl., z wierszem. B. T. 76.

120. PODEYRZLIWY, kom. oryg. wierszem w pięciu a. — Juliana Niemcewicza. Z obs. ról K. 2 nl. i str. 87. B. T. 164.

121. SAUL, traidyja w 5 a. z włoskiego Alfieri tłumaczona w Warszawie 1809. Z dop. na k. tyt.: „Dana do Cenzury dnia 7 czerwca 1809, Bogusławski“ — „Dano do Cenzury Rządowej d. 14-o 9 br. 1814, Osiński“ — „Podano do Cenzury Rządowej d. 30 stycz. 1824, Osiński“ — „Oddano z Cenzury d. 15 list. 1844, Bohusz“. Na wewn. str. okł.: Grana na benefis P. Bogusławskiego d. 6 lutego 1824. Na końcu, m. i.: „Czytałem 14 lipca 1809, Adamczewski“. Str. 47. B. T. 595.

122. PRZEDNIE STRAŻE MARSZAŁKA SASKIEGO, komedio-opera w 1 a. z francuskiego P. P. Moreau y Dumolard. Dop.: Dano do Cenzury dnia 11 listopada 1809, Bogusławski. Str. 63 i 1 k. nl., B. T. 130.

123. ŁGARZ, komedja w 3 aktach z włoskiego Karola Goldoni. Z dopiskiem na k. tyt.: „Dana do cenzury d. 24 września 1810 — Bogusławski“. Str. 158, B. T. 448.

124. ZAMUROWANE OKNO, kom. w 1 a. przez Pana Kotzebue w niemieckim języku prozą napisana, tłumaczona w Warszawie 1811. Z dop. na k. t.: „Dana do Cenzury d. 7 lutego 1811, Bogusławski“. Cenz. także 1815. B. T. 35.

125. **OBLĘŻENIE GDAŃSKA**, Melodrama Historyczne w 3 a. ułożone na wielkie widowisko z muzyką K. Kurpińskiego 1811. Z dop.: Z Francuskiego tłumaczył L. A. Dmuszewski. — Podano do Cenzury Rządowej dnia 29 Paźdz. 1811, L. A. Dmuszewski. K. 43, B. T. 514.

126. **MACHBET**, tragedia w 5 a. z angielskiego Shakespearze robiony (z dop.: „grana 1 raz w 1812 r.“). Str. 150. B. T. 565.

127. **MIŁOŚĆ I ROZSADEK**, Kom. w 1 a. prozą z francuskiego P. Pigault-Lebrun tłumaczona 1812. Z dop.: „Dana do Cenzury d. 31 maja 1812, Bogusławski“. Z obs. ról, z W. Bogusławskim. K. nl. 31, B. T. 67.

128. **SYNOWIEC STRYIEM**, kom. w 3 a., z francuskiego P. Picard przełożona w Warszawie 1812 r. Z dop. na k. t.: Dana do Cenzury dnia 20 października 1812, Bogusławski. Str. 60. B. T. 171.

129. **BARBARA RADZIWIŁŁÓWNA**, tragedia w 5 a., wierszem oryginalnie napisana przez Aloizego Felińskiego. Z księgozbioru Wojciecha Szymanowskiego T. 2. Z dop.: „Dnia 30 lipca 62 r. próba czytana do wznowienia“. Str. 109, B. T. 47.

130. **KATON**, tragedia w 5 a. przez Aleksandra Hrabie Chodkiewicza. B. T. 554.

131. **ROMANS**, opera w 1 a. z muzyką Pana Berton, z francuskiego na polski język tłumaczona przez I. Pana Kudlicza. Z dop. na 1 k. t.: „Dana do Cenzury dnia 8 stycznia 1813, Bogusławski“ — „Dyrekcja grać dozwala, I. U. Niemcewicz“. Cenz. 12.I.1813, Gliński. B. T. 731.

132. **AMATOROWIE DUKATÓW**, kom. w 1 a., po fr. napisana przez P. R. de Charet. Z dop. na k. t.: Czytałem i może bydz grana. D. 2 kwietnia 1813, Bogusławski. — Podano do Cenzury Rządowej d. 29 sierpnia 1822, Osiński. Cenz. także: 1814, 1832. Str. 50. B. T. 190.

133. **STARA KOWNACKA**, komedjo-opera tłumaczenia Aloizego Żółkowskiego w 1 a. Cenz. 1814, 1819 i 1837. Str. 70 i 2 nl. B. T. 54.

134. **ALEKSANDER i APELLES**, liryczna drama wierszem L. A. Dmuszewskiego (muzyka Karola Kurpińskiego), z dop.: „Podano

do Cenzury Rządowej d. 10. list. 1815, Osiński“. Str. 24. Osobno: „Słowa do suflowania“, str. 14; B. T. 747.

135. PAN NOWINA, czyli DOM POCZTOWY, kom. w 3 a. Originalna przez I. U. Niemcewicza. Cenz. 5.XII.1815. Str. 89, B. T. 465.

136. NOWE KRAKOWIAKI I GÓRALE, Opera we dwóch aktach. Na k. tyt. krytyczne uwagi W. Kruszyńskiego i Bohusza. Z dop.: „Podano do Cenzury Rządowej d. 31 maja 1816“. Str. 126 i 1 nl., B. T. 681.

137. KOSZYK WISIEN, kom. anegdotyczna w 1 a. z francuskiego Pana I. A. Montpellier naśladowana. Z dop.: „Podano do Cenzury Rządowej d. 1 listopada 1820, Osiński“. Sztuka, w której po raz ostatni występował W. Bogusławski. Str. 51 i 1 nl., B. T. 475.

138. PANNA GRYZIOSERSKA, czyli DWIE SYNOWNE ZA JEDNĄ, kom. we 2 a. z niemieckiego Pana A. Kotzebue, 1821. Dop.: „Do Cenzury Dyrekcji Rządowej T. N. posłano dnia 6 sierpnia 1821, Osiński — Oddano na ręce moje dnia 29 sierpnia 821, Brodziński, Sekr. — Pozwolono grać tę Sztukę na Sessyi Dyrekcji Rz. Teatru Narodowego dnia 31 sierpnia 821, Brodziński“. Z obs. ról. K. 16 (liczb. cò 2), B. T. 352.

139. CUDZOZIEMCZYŻNA, kom. w 3 a. wierszem oryginalnie napisana przez Autora Geldhaba Al. Fredrę (1822). Z dop. na k. t.: Manie de tout qui n'est pas du pays. Z obs. ról: Dmuszewski, Kurpińska, Ledóchowska, Piasecki, Aszperger, Gorecki, Anczyc, Jastrzębski, Rywacki. Str. 59 i 28 nl. i 2 kartki os. dodane. B. T. 303.

140. TWARDOWSKI NA KRZEMIONKACH, krotchwila czarodziejska we 3-ch aktach z powieści gminnej, dla Teatru Lwowskiego w kwietniu Roku 1825 napisana przez J. N. K. (KAMIŃSKIEGO). Egz. ocenzone 27 lutego 1839 we Lwowie. Str. 79. Rkp. Bibl. Oss. 4666.

141. WDOVA PO ŻOŁNIERZU, komedjo-opera w 1 a. z francuskiego Pana Theaulon, tłumaczona przez J. Pannę Ludwikę Dmuszewską. Grana pierwszy raz w Paryżu na wsparcie nie-

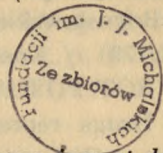
szczęśliwych pogorzalców. Z dop.: W Warszawie grana 1 września 1826. Cenz. 14.VII.1826. Str. 56. B. T. 13.

142. **GODY W NIEPOŁOMICACH**, widowisko sceniczne w 1 a., ułożone na amfiteatr Łazienkowski przez L. A. Dmuszewskiego. Cenz. 20.VII.1827. B. T. 746.

143. **DAMA BIAŁA**, opera komiczna w 3 a. Pana Scribe, z muzyką A. Boieldieu, tłumaczona z francuskiego przez W. Bogusławskiego 1827. Na końcu wklejony afisz I przedstawienia 23.VIII.1827 w T. Narodowym; dekoracje Józefa Głowackiego. K. 3 nl. i 75. B. T. 32.

144. **MIŁOŚĆ I PRÓŻNOŚĆ**, kom. w 3 a. wierszem. Z dop. na k. t.: Podano do Dyrekcji Rządowej Teatrów d. 27 grud. 1827, Osiński. — Podano do Cenzury Policyjnej d. 30 grudnia 1827, L. Osiński. Z obs. ról: Ledóchowska, Kudlicz, Palczewska, Piasecki, Kurpińska, Świergocki. Str. 95. B. T. 330 (Xaw. Godebski). Osiński. Z obs. ról. B. T. 1528.

Projekty i Szkice.

145. **KOSTJUMY DO OPERY: F. A. A. Lohrmann inv. et del. ad vivum** (1793): 1. Axur, 2. Aspasia, 3. Atar, 4. Arteneusz i syn, 5. Semira, 6. Altamor, 7. Urson, 8. Biskrom. Wł. Gabinet Rycin St. Augusta w Bibl. Uniw. w Warszawie (Tekka 171, nr. 891—898, Costumes de l'Opera Axur).

146. **PLANY, SZKICE I PROJEKTY GMACHÓW TEATRALNYCH**, wykonane dla St. Augusta.

S. G. *Zug*: 1. Plan du Rez de Chaussée d'un Théâtre (167); 2. Façade de l'Entrée Principale du Théâtre (169); 3. Coupe Laterale avec la Façade du Proscenio (170); 4. Coupe Laterale avec la Façade de la Tribune (171); 5. Coupe prise par toute la Longueur du Plan (172).

A. *Moszyński*: 1. Projet d'un plan pour le Théâtre; przekrój, z lożą Królewską oznaczoną monogramem St. Augusta (178); 2. Façade d'un Théâtre, z napisem u góry: Oblectando Docet (182).

J. *Kubicki*: Façade d'un Théâtre, au trait (189).

D. *Merlini*: Plan d'un Théâtre; przekrój podłużny (191). Wł.

Gabinet Rycin St. Augusta w Bibl. Uniw. w Warszawie, P. Nr. 186, pod wskazanemi wyżej Nr.

Afiszje teatralne.

147. Aktorowie Narodowi J. K. MCI — Na Gałę Koronacji Nayiaśnieyszego Pana — PIGMALION Y GALATEA — 25.XI.1787.

148. KANTATA sporządzona na Dzień Inauguracyi Statuy Jana III Króla Polskiego wierszem, do którey muzyka jest skomponowana przez Pana Kpmińskiego. — Balet Kurtza: MAŁŻEŃSTWO SAMNITÓW, muz. Harta — 18.IX.1788.

149. Aktorowie Narodowi pod Antreprzyzą JPana Bogusławskiego — SZKOŁA ZAZDROSNYCH, muz. Salieri, — 16.II.1790.

150. Na pamiątkę Rocznicy Szczęśliwego na Tron Wybrania Nayiaśnieyszego Pana — DOWÓD, WDZIĘCZNOŚCI NARODU (W. Bogusławskiego) — Balet Kurtza: WINNICA MIŁOŚCI — 15.IX.1791. („Komedyja ta napisana jest na dopełnienie komedyi POWRÓT POSŁA“).

151. Druga reprezentacya wcale nowego Drama Heroicznego w 4 a., z Historji Narodowej zrobionego: KAZIMIERZ WIELKI (J. U. Niemcewicz). Balet Kurtza: TURNIEIE DAWNYCH RYCERZÓW. — 5.V.1792.

152. Pierwsza Reprezentacya Nowey Opery Traiko-Komiczney w 5 a. z Włoskiego tłumaczony, z Muzyką sławnego Salieri p. t.: AXUR, KRÓL ORMUS — Balet Kurtza: SIEROTA HISZPAŃSKA — 24.IX.1793. — (Por. równocześnie wystawione rysunki kostjumów Lohrmanna).

153. Na Wielkim Teatrze przy Kommissyi—Aktorowie Polscy—Komedyja Nowa w 3 a.: WDZIĘCZNI PODDANI PANU (Drozdowskiego, z muz. Stefaniego) — 24.VII.1796.

154. Na Wielkim Teatrze przy Kollegium Krajowym, Aktorowie Polscy pod entreprzyzą I. Pani Truskolaskiey — HAMLET, KRÓLEWICZ DUŃSKI — 28.III.1799.

155. Aktorowie Polscy pod entreprzyzą I. Pana Bogusławskiego; Reprezentacya Opery we 2 Aktach, oryginalnie wierszem napisaney z Muzyką I. Pana Stefani, p. t.: CUD MNIEMANY czyli

KRAKOWIACY y GÓRALE — 1.I.1800.

156. Aktorowie Polscy pod entrepryzą I. Pana Bogusławskiego—
kom. we 3 a., z angielskiego przerobiona p. t.: SPAZMY MODNE
czyli TEGOWIECZNE MAŁŻEŃSTWO — 17.XI.1801.

157. Teatr Narodowy — W Dzień Uroczystości Ogłoszenia Kró-
lestwa Polskiego danem będzie widowisko bezpłatne złożone
z iednego aktu opery p. t.: KRAKOWIANKI, z stosownemi odmia-
nami — tudzież z oddzielney Sceny y Kantaty przy wcale nowej
Dekoracyi Transparentowey — Wtorek 20.VI. 1815.

158. Teatr Narodowy — Kom. w 1 a. z franc. (Pana Montpellier)
tłumaczona, p. t.: KOSZYK WIŚNI. (Ostatni występ w teatrze
W. Bogusławskiego) — 20.XI.1827.

159. Teatr Narodowy w Wielkim Amfiteatrze na Wyspie w Ła-
zienkach — TELEMAK NA WYSPIE KALIPSY (z muzyką Boiel-
diego) — 24.VIII.1828.

160. Teatr Narodowy — kom. w 5 a. z angielskiego Ryszarda
Sheridana, dla sceny polskiej zastosowana przez ś. p. Wojciecha
Bogusławskiego, p. t.: SZKOŁA OBMOVY — 1.VIII.1829.

II. STULECIE PO BOGUSŁAWSKIM

1829 — 1929.

WARSZAWA.

Rękopisy utworów scenicznych.

161. PIĘTNAŚCIE LAT, CZYLI ŻYCIE LOKAIA, komedjo-
opera w 3 oddziałach. Z dop. na k. t.: Na Teatr Rozmaitości —
Podano do Cenzury Rządowej d. 7 grudnia 1829, Osiński. Str. 92.
B. T. 1534.

162. NIEPROSZENI GOŚCIE, kom. w 1 a., oryg. napisana.
Z dop. na k. t.: Podano do Cenzury Rządowej d. 28 stycz. 1830,

163. CO GŁOWA TO ROZUM, kom. w 1 a. oryg. napisana
(1830). Z dop. na k. t.: Podano do Cenzury Rządowej d. 15 kwiet-
1830, Osiński. B. T. 1538.

164. PELOPIDOWIE, tragedia w 5 a. oryginalnie wierszem napisana... 1830. B. T. 580.

165. ZMIANA MIESZKAŃ, komedia w 1 akcie oryginalnie napisana przez F. hr. Skarbka. Z dopiskiem na k. t.: „Podano do Cenzury Rządowej d. 22 wrześ. 1832, Osiński — Czytano w Dyrekcji, Osiń...“. Egz. ocen. trzykrotnie w 1832 r.; k. 30 nl. B. T. 1598.

166. TESTAMENT, CZYLI WSZYSTKO DLA PIENIĘDZY, kom. oryg. prozą w 3 a. (1834). Z obs. ról B. T. 1641.

167. PANI KONIUSZYNA (przekreślono: Poradnicy), komedia oryginalna w jednym akcie przez autora „Męża Zawojowanego“ 1835. Z dopiskiem na k. t.: „Przyjęto w Dyrekcji i podano do Cenzury Rządowej dnia 20 maja 1835 r. — B. Halpert“. Egz. ocen. 1/13 paźdz. 1835 (Paśławski). Str. 83. B. T. 1702.

168. SŁUŻĄCY MEGO STRYJA, komedia w 2 aktach oryginalnie napisana (grana pierwszy raz d. 19 sierpnia 1839). K. 49, B. T. 1764.

169. MINJATURA ŻONY, czyli Rywal, komedjo-opera w 1 akcie, oryginalnie napisana przez L. Sygietyńskiego (rozdana d. 18 listopada 1841, odegrana d. 17 grudnia 1841), k. 43. B. T. 1810.

170. PAN GELDHAB, kom. we 3 a. wierszem. Dana do wznowienia d. 28 listopada 1845. Wznowiona d. 16 stycznia 1846. Z dwukrotną obsadą ról (Rychter — Żółkowski etc.). Cenz. na 1. egz. 9/21 paźdz. 1845 (Muchanow). B. T. 1913.

171. PAN GELDHAB, czyli ZPANOSZONY PRZYBYSZ, kom. w 3 a. wierszem. — Oryginalnie napisana przez Hr. Al. Fredrę, autora komedyj: (wykaz 9 kom.). Z obs. ról: Kudlicz, Mierzyńska, Dmuszewski, Aszperger, Szymanowski, Zdanowicz, Świergocki, Zieliński, Jastrzębski, Rywacki, Moszyński, Krzesiński. Str. 85 i 1 k. nl. B. T. 346.

172. GWAŁTU, CO SIĘ DZIEJE! Kom. w 3 a. Dop. na ostatniej str.: Cenz. na 1. egz. 25.I/6.II.1846 (Muchanow-Braun), a na k. tyt.: *Zaproszczona* i pieczętka z datą st. st. 7.I.1875. K. 1—28 (liczbowane po 4 k.). B. T. 1906.

173. SKALBMIERZANKI, krotchwila ze śpiewem w 3 aktach oryginalnie napisana przez J. N. Kamińskiego („Przyjęta w Dy-

rekcji Teatrów, podana do Cenzury Rządowej d. 13 lipca 1860 — J. S. Jasiński“). Egz. ocen. 24 wrz./6 paźdz. 1860. Str. 233. B. T. 2222.

174. SERDECZNA PRZYJACIÓŁKA, komedja w 3 aktach oryginalnie wierszem napisana przez Stanisława Bogusławskiego 1851 r. Z dopiskiem na k. tyt.: „Rozdana — Czytana próba dnia 2 grudnia 1851 r., odegrana dnia 31 stycznia 1852 r.“ Egz. ocen. 10/22 września (Tripplin). B. T. 1882.

175. DOLINA ANDORY, opera w 3 a. Poezja P. de St. Georges, muzyka P. Halevy. Z dop.: „Podana do Cenzury Rządowej dnia 3/15 sierpnia 1852 roku, w zastępstwie J. Królikowski“. Z obs. ról. K. 108, B. T. 818.

176. ŁOBZOWIANIE, obrazek dramatyczny ze śpiewami w 1 akcie napisany oryginalnie przez Wł. L. Anczyca; muzyka Piotra Studzińskiego. Egz. ocen. 5/17 lipca 1856 (Sobieszczęński). K. 47. B. T. 2172.

177. CHŁOPI ARYSTOKRACI, szkic dramatyczny w 1 akcie przez Wł. L. Anczyca. Egz. ocen. 7/19 kwietnia 1858 (Sobieszczęński) i 10 paźdz. 1889. K. 49. B. T. 2170.

178. FEDRA, tragedia w 5 a. wierszem G. Conrada z niemieckiego przełożył Wł. L. Anczyc, 1871, str. 109. (Autograf Anczyca). B. T. 579.

179. ŁOBZOWIANIE, obrazek dram. w 1 a. (ze śpiewkami) napisany oryg. przez W-a L-a Anczyca. Str. 90. B. T. 2172.

180. WIKLAS KONTRABANDZISTA, opera w 3 a., poezja Stanisława Bogusławskiego, muzyka Józefa Damse. K. 53. B. T. 823.

181. GRA W KOMÓRKI, kom. w 1 a. P-a Leona Battu, tłumaczona z francuskiego (obs. ról: Ciemska, Szymanowska, Stolpe, Świeszewski, Chomiński). Cenz. 30 paźdz./11 list. 1854. K. 59. B. T. 37.

182. DRUGA ŻONA, komedja w 3 aktach przez J. K. (J. Korzeniowskiego) — rozdana dnia 2 kwietnia 1854 r., odegrana dn. 16 czerwca 1854 r. na teatrze Rozmaitości“. Egz. ocen. 1/13 kwietnia 1854 oraz (po zmianach w II akcie) 14/26 lipca 1854. K. 102 i 1 nl. B. T. 2097.

183. PODRÓŻOMANJA, komedja w czterech obrazach oryginal-

nie napisana przez J. K. (J. Korzeniowskiego). Egz. ocen. 28 kwietnia/10 maja 1858 (Sobieszczański) i 4 paźdz. 1884. Str. 232. B. T. 2168.

184. ŻYDZI, komedja w 4 aktach (J. Korzeniowskiego). Egz. do suflowania, z zanotowaną czterokrotnie obsadą ról. K. 105 i 1 nl. B. T. 2167.

185. PIĄTY AKT, dramat w 1 a. przez J. K. (Korzeniowskiego). Z dop.: „Podana do Cenzury Rządowej dla wznowienia, dnia 5 maja 1862, N. Chomanowski. Cenz. 1/13 lutego 1837 i 25.IV/6.V.1862. K. 33. B. T. 1394.

186. NOWY MIZANTROP I DRUCIARZ, kom. w 1 a. oryg. napisana przez Józefa Korzeniowskiego. Cenz. 26/XI 1880. Z b. licznymi naklejonemi zmianami tekstu. B. T. 2114.

187. SZTUKA I HANDEL, komedja we trzech aktach z prologiem przez Kazimierza Kaszewskiego. Egz. ocen. 11 sierpnia 1862. K. 89 i 1 nl. B. T. 2246.

188. PAN KASPER Z ŁĘCZYCY, monodram w 1 a. oryg. wierszem napisany, przez A. Ł. Z dop. na k. t.: Przyjęty w Dyrekcji Teatrów i podany do Cenzury Rządowej dnia 11 kwietnia 1862 r., M. Chomanowski. K. 15 i 1 nl., B. T. 2236.

Afisz Teatralne.

189. Teatr Narodowy — Opera w 2 a., oryginalnie wierszem napisana, z muzyką pana Stefaniego p. t.: KRAKOWIACY I GÓRALE. 5.XII.1830.

190. Teatr Narodowy — Nowa scena liryczna oryginalnie wierszem napisana, z muzyką J. Elsnera, z stosownymi dekoracyami p. t.: POWSTANIE NARODU. Rozpocznie scenę liryczną nowy MARSZ PRZEDNIEJ STRAŻY, w ciągu Sceny wykonany będzie MARSZ DYKTATORA, na końcu PIEŚŃ PRZYMIERZA WOLNYCH NARODÓW — Poprzedzi Kom. wierszem w 3 a.: ODWET, czyli BARBARA ZAPOLSKA — Po Scenie Lirycznej wykonana będzie chórem ogólnym WIELKA FUGA K. Kurpińskiego na mazur JESZCZE POLSKA NIE ZGINEŁA. Zakończy Ma-

zur Wojenny ze śpiewem, zwany MAZUREM CHŁOPICKIEGO.—
1.I.1831.

191. *Wielki Teatr* — Pierwszy raz nowa opera w 4 a., słowa Włodzimierza Wolskiego, muz. Stanisława Moniuszki: HALKA. Opera dyrygowana przez P. Quattrini, Dyr. Opery; nowe dekoracje pędzla P. Sacchetti. — 1.I.1858.

192. *Teatr Rozmaitości w Sali Tow. Dobroczyńności*. SŁUGA DWÓCH PANÓW, kom. w 2 a. Goldoniego — 11.IX.1829.

193. DRUGI ROK, czyli I KTÓŻ WINNY? Kom.-opera z fr. (Pannów Scribe i Melesville). Poprzedzi ją Kom. z franc.: KRÓL MIGDAŁOWY. Na rozpoczęcie Krotofila ze śpiewami p. t.: BAN-KRUCTWO PARTACZA. — 29.XI.1830.

(Przy „Królu Migdałowym“ taki dopisek z boku, atramentem: „Miał być grany, ale dla słabości naglej Niwińskiego miano grać Co Głowa to Rozum — ale nie grano, o 8-ej wieczór rozpoczęła się Rewolucja“).

194. Rzecz Dramatyczna, do okoliczności oryginalnie napisana p. t.: 29 LISTOPADA 1830 (Pozatem: STARY KAWALER, kom. oryg. i DWÓCH GUWERNERÓW CZYLI ASINUS ASINUM FRICAT — 10.I.1831. (Pod Nr. 283, zamiast afisza, na kartce odmiennego papieru jest notatka tej treści: „Nr. 283. Chociaż powyższy Nr. Afisza wyszedł, jednakowoż widowisko w nim zapowiedziane, z powodu wyjścia Wojsk Polskich z Warszawy w polę, a potem zaszłych batalii, nie było grane. — Do 5-go Marca t. r. teatr był zamknięty... Józef Świergocki).

195. *Teatr Dawny Rozmaitości*: KREȚOSZ LOKAJ BEZ SŁUŻBY, kom. w 1 a. z fr., AUTOR W KŁOPOTACH CZYLI PRZED I PO KOMEDYI, kom.-op. w 1 a. oryg., PANNA TULKOWNIK HUZARÓW, kom. w 1 a. z fr. Pana Scribe tłumaczona. — 15.IX.1833.

196. *Teatr Nowy Rozmaitości*: QUODLIBET złożony z scen, śpiewów i tańców, p. t.: NOWY TEATR; zakończy drama komiczna ze śpiewkami, z franc., p. t.: WERTER czyli OBLĄKANIE CZULEGO SERCA. — 13.IX.1833.

197. *Teatr Rozmaitości* (Nr. 1314): Na żądanie (147 raz) balet: WESELE W OYCOWIE — Trzeci raz nowa kom. ze śpiewkami

w 1 a., z franc. tłum., z muzyką układu I. Pana Damse: **TARABAN DOBOSZ**. — 20.VIII.1842.

198. *Teatr Rozmaitości* (Nr. 5023): Pierwszy raz Krotochwila ze śpiewem w 3 a., oryginalnie napisana przez J. N. Kamińskiego: **SZKALBMIERZANKI** — środa, 28.I.1863.

199. *Wielki Teatr* (Nr. 7839). Pierwszy raz komedja, w 5 a., Al. Dumas'a (syna) z franc. tłum.: **PRZYJACIEL KOBIET**. Rola Joanny de Simerose przedstawi Helena Modrzejewska. — 5/17 września 1869.

200. *Tymczasowy Teatr Letni w Ogrodzie Saskim* — pierwsze przedstawienie: Opera Buffa w 3 a.: **PIĘKNA HELENA**, rzecz P.P. H. Meilhac i L. Halevy, tłumaczenie i podkład pod muzykę J. Chęcińskiego, muzyka J. Offenbacha. — 2/14.VII.1870.

201. *Teatr Mały* (przy ulicy Daniłowiczowskiej). **PŁACZKA I ŚMIEŚZEK**, operetka w 1 a. z muz. J. Offenbacha; **ANTONI I ANTOSIA**, kom.-opera w 1 a. z franc.; **OKRĘŻNE**, kom. w 2 a. ze śpiewkami, J. Korzeniowskiego. — 1/13.I.1881.

202. *Nowy Teatr* (przy ulicy Królewskiej w domu Nr. 411). Przedstawienie na dochód Kasy Pożyczkowej Artystów i innych osób do składu Teatrów Warszawskich należących: **PANI PODKOMORZYNA** (wyjątek z kom. K. Zalewskiego); epilog napisany do dramatu **WIT STWOSZ W. Rapackiego**; **Z JAKIM SIĘ WDAJESZ, TAKIM SIĘ STAJESZ**, przysłowie w 1 a. hr. Al. Fredry; **HAGAR NA PUSZCZY** przez K. U. wypowied panna Deryng; pierwszy raz: **SAMA**, kom. w 1 a. ze śpiewami p. Plouvier, z franc. tłum. — 22.VIII/3.IX.1881.

203. A. CORAZZI: Projekty gmachu Teatru Wielkiego w Warszawie, 1—VI. Wł. Teatry M.

204. **WIDOK TEATRU** w Warszawie; litografja, sygnowana M. S.; Wł. Al. Kraushar, Warszawa.

205. **TEATR NA WODZIE W ŁAZIENKACH** w Warszawie; ryt. Chalet u Lemaitre'a. Ze zbiorów Edw. Wrockiego, Warszawa.

206. **BILET WSTĘPU** do Teatru w Pomarańczarni w Łazienkach Kr. (imienny, M-me Kwiatkowska) 9/21.V.1849. Ze zbiorów Edw. Wrockiego, Warszawa.

207. TEATR ROZMAITOŚCI. Projekty przebudowy arch. W. I. Jakunina. I—X.

208. ZAWIESZENIE PRZEDSTAWIENIA w Teatrze W. wskutek manifestacyj antyniemieckich z powodu Chełmszczyzny. Nałepka ręcznie pisana, z dnia 13.II.1918. Wł. M. Kwiatecki, Warszawa.

Teatr Polski i Mały w Warszawie

(Pod Dyrekcją Arnolda Szyfmana). Dekoracje i kostjumy — akwarele i rysunki z kolekcji A. Szyfmana.

209. WŁ. DASZEWSKI: „Wojna Wojnie“ 1 dekor., 5 kost.

210. W. DRABIK: „Miłosierdzie“ 1 dekoracja, 1 rysunek.

211. „ „ „Ten, którego biją po twarzy“ 1 dek., 2 kostjumy.

212. „ „ „Nieboska komedja“ 8 dek. 1 kostjum.

213. K. FRYCZ: „Otello“ 3 dekoracje.

214. „ „ „Złoty wiek rycerstwa“ 1 rysunek na gobelin.

215. „ „ „Sen Nocny Letniej“ 1 rysunek.

216. „ „ „Pan Jowialski“ 1 dekoracja, 15 kostjumów.

217. „ „ „Irydjon“ 2 dekoracje, 3 kostjumy.

218. „ „ „Dylizans“ 3 dekoracje, 13 kostjumów.

219. „ „ „Don Juan“ 2 dekoracje.

220. „ „ „Cyrano de Bergerac“ 2 dekoracje.

221. „ „ „Księżę Niezłomny“ 2 dekoracje.

222. „ „ „Burza“ 2 dekoracje, 10 kostjumów.

223. „ „ „Chory z urojenia“ 2 dekoracje, 2 kostjumy.

224. „ „ „Wesele Figara“ 3 dekoracje. W

225. „ „ „Lekarz mimowoli“ i „Grzegorz Dandin“ 2 dekoracje, 4 kostjumy.

226. „ „ „Szlakiem Legjonów“ 1 rysunek.

227. „ „ „Damy i Huzary“ 1 rysunek.

228. A. GAWIŃSKI: „Gromiwoja“ 1 rysunek.

229. B. GEMBARZEWSKI: „Damy i Huzary“ 8 kostjumów.

230. T. GRONOWSKI: „Od poranku do północy“ 3 dekoracje.

231. „ „ „Wieża Babel“ 2 dekoracje.

232. ST. NOAKOWSKI: „Damy i Huzary“ 3 rysunki.
 233. S. NORBLIN: „Broadway“ 3 kostjumy.
 234. F. RUSZCZYC: „Balladyna“ 10 kostjumów, 1 dekoracja.
 235. ST. SZRENIAWA-RZECKI: „Książę Niezłomny“ 3 kost.
 236. „ „ „ „Cyrulik Sewilski“ 3 kost.
 237. M. SAMOZWANIEC: „Malowana Żona“ 1 dekoracja.
 238. J. ŻYZNOWSKI: „Okręt do Kanady“ 2 dekoracje.

Dekoracje i kostjumy — wł. art. mal. St. Śliwińskiego:

239. ST. JASIŃSKI: „Faust“ 1 dekoracja.
 240. ST. ŚLIWIŃSKI: „Legjon“ 3 dekoracje.
 241. „ „ „Danton“ 2 dekoracje.
 242. „ „ „Przedmieście“ 10 dekoracyj.
 243. „ „ „Człowiek i Nadczłowiek“ 1 dekoracja.
 244. „ „ „Zaczarowana Królowa“ 1 kostjum, 1 dek.
 245. „ „ „Opera za 3 grosze“ 1 dekoracja.
 246. „ „ „Broadway“ 1 dekoracja.
 247. „ „ „Zamiana“ 1 dekoracja.
 248. „ „ „Samuel Zborowski“ Słowackiego 6 kost.

Programy, wydawnictwa etc.

249. Program z fotografią A. Nowaczyńskiego.
 250. Programy z fotografią Z. Krasińskiego.
 251. Program „Cyrano de Bergerac“.
 252. Program „Księdza Marka“.
 253. Przemówienie Edwarda hr. Krasińskiego.
 254. Program „Chorego z urojenia“.
 255. Program „Nie-Boskiej Komedji“.
 256. Program „Księcia Niezłomnego“.
 257. Rola Modrzejewskiej ze sztuki „Przyjaciele“.
 258. „Teatr Polski w Warszawie“ (zeszyt „Architekta“).
 259. „Teatr Polski w Warszawie“ (wydanie ozdobne).
 260. Pamiętnik Teatru Polskiego rok 1.
 261. Pismo „Teatr“ r. 1918/19 zesz. 1 i r. 1919 zesz. 1.

262. Pismo „Teatr“ r. 1928/29 Nr. 1 i 10.
263. Broszurki z „Festivalu“ 1919, 5 sztuk.
264. 5 prospektów z „Festivalu“ 1929.
- Leon S. Schiller — inscenizacja utworów dramatycznych w Teatrach Stołecznych, w Teatrze im. Bogusławskiego, w Teatrze Polskim. Fotografje.*
265. „Pudło z zabawkami“, Debussy, Teatry Stołeczne, sztuk 6.
266. „Opowieść Zimowa“, sztuk 7.
267. „Jak się wam podoba“, sztuk 5.
268. „Sługa dwóch panów“, Goldoni, sztuk 2.
269. „Bandurka“, L. S. Schiller, sztuk 3.
270. „Skalmierzanki“, J. N. Kamiński, sztuk 4.
271. „Książ Patiomkin“, sztuk 3.
272. „Achilleis“, sztuk 13.
273. „Człowiek i nadczyłowiek“, sztuk 4.
274. „Wojna Wojnie“, sztuk 3.
275. „Samuel Zborowski“, Słowackiego, sztuk 10.
276. „Broadway“.
277. „Peryferja“, Langer.
278. „Juljusz Cezar, sztuk 10.
279. „Róża“, S. Żeromski, sztuk 5.
280. „Nieboska Komedja“, sztuk 7.
281. *Teatr Praski pod Dyr. W. Brumera. Z kolekcji Wiktora Brumera, Warszawa. Szkice do dekoracji.*
282. FR. SIEDLECKI: „Lilla Weneda“, I—II.
283. A. JASIEŃCZYK - JABŁOŃSKI: „Opowieść Wigilijna“ Dickensa, fragm. dekoracji „obracalnej“.
284. ST. WITOSZYŃSKI: „Hanusia Hauptmanna“.
285. S. KAMIŃSKI: „Lalka“ Audran'a, I—III.
- Widowisko dram. w Cyrku.*
286. GOLEM. Jedyne wielkie polskie widowisko w cyrku warszawskim, 26.V.1928. Projekty architektury, dekoracyj i kostjumów: art. mal. A. Pronaszko i arch. Sz. Syrkus. Role gł.: K. Adwentowicz, H. Arkawin, K. Kijowski, J. Pawłowski. Kierownictwo art. i reżyserja: Andrzej Marek; 15 djapozytywów wedle zdjęć M. Fuchsa.

W I L N O.

Afisz Teatru Wileńskiego
 (Bibl. Wróblewskich, Wilno):

287. SPRZYSIĘŻENIE SIĘ FIESKI Schillera — 8.I.1808.
 288. NOWY ROK, czyli KAŻDY TO CZYNI CO MOŻE, M. Każyńskiego. — 1.I.1814.
 289. BUCEFFALO czyli ŚPIEWACZKI WIEYSKIE P. Fieravanti. — 9.X.1819.
 290. AMFITRYO z Moliera przekł. Fr. Zabłockiego — 25.X.1819.
 291. FILOZOF UCIEKAJĄCY PRZED KOBIETAMI przez P. Dekock, przekł. P. J. Krasieńskiego — 10.V.1825.
 292. FAMILIA SZWAYCARSKA op. z niem. tłum. przez W. Bogusławskiego, z muzyką I. P. Veigl — 22.XI.1825.
 293. GŁUCHY czyli PEŁNA OBERŻA kom. z franc. przez W. Bogusławskiego tłum.; OBIADEK Z MAGDUSIĄ, kom.-opera z dzieł Dmuszewskiego — 29.VIII.1826.
 294. CUD MNIEMANY czyli KRAKOWIACY Y GÓRALE, op. w 2 a. W. Bogusławskiego — 21.XI.1826.
 295. ŚMIERĆ I UBÓSTWIENIE RYMOTWÓRKI SAFO, mello-drama dla... I. Pani Ledóchowskiej szczególnie napisana przez J... O... — poprzedzi BIUST BRUTUSA, kom. (Na dochód Dominicelli Skarżyńskiej) — 4.II.1827. — Do tego „Doniesienie Teatralne“ tejże daty.
 296. TANKRED, czyli BOHATER OYCZYNY I MIŁOŚCI, op. Rossiniego, z dekoracjami Głowackiego. — 17.III.1827.
 297. MACHBETT z ang. Pana Shakespaera — 27.III.1827. Do tego „Doniesienie z Teatru“, jako zapowiedź tej sztuki.
 298. CUDZOZIEMCZYŻNA Fredry i KWADRANS MILCZENIA op. P. Gaveaux. — 23.VIII.1827.
 299. ZABOBON czyli KRAKOWIACY Y GÓRALE Cz. II. G. (I) N. Kamińskiego z muz. K. Kurpińskiego. — 25.IX.1827.
 300. TUREK WE WŁOSZECH, op. w 2 a. z włoskiego, przekł. L. Osińskiego, z muz. Rossiniego. — 22.X.1827.
 301. CYRULIK SEWILSKI z franc. P. Beaumarcha przekł. W. Bogusławskiego, z muz. Rossyniego. — 6.XI.1827.

302. LODOISKA, op. w 3 a. z niem. naśl. przez W. Bogusławskiego z muz. Cherubiniego. — 11.XII.1827.
303. WOLNY STRZELEC (Frayszyc) czyli KULE ZACZAROWANE, po niem. przez P. Kind, przekł. W. Bogusławskiego, z muz. K. M. de Weber.
304. NOWE KRAKOWIAKI J. N. Kamińskiego z muz. K. Kurpińskiego. — 27.IV.1828.
305. DZIEWICE INDYISKIE czyli PAGODA POD ZŁAMANYM KSIĘŻYCEM kom. w 2 a. Al. Żółkowskiego. — 8.X.1831.
306. ALEXANDER Y APELES, op. mitolog. w 1 a. z muz. K. Kurpińskiego; poprzedzi kom. w 1 a. z ang. Pani Centliwe przerobiona przez W. Bogusławskiego: KOBIEȚA DOTRZYMUJĄCA SEKRETU. — 30.VIII.1832.
307. WIDMO KRWAWE P.P. Bourgeois i Mallian; zapowiedź przedstawienia na dochód I. Pana W. Szymanowskiego. — 24.V. 1836.
308. KOŃ BRĄZOWY I. P. Skrybe z muz. Opera (dekoracje pędzla I. Pana Blume), przedstawienie niemieckie. — 10.IV.1837.
309. MULARZ I ŚLUSARZ P.P. Scribe i Delavigne, przekł. W. Bogusławskiego, z muz. P. Auber. — 3.V.1837.
310. DZIEWICA ORLEAŃSKA, drama romant. w 5 a. z prologiem, wierszem przetł. przez I. P. Brodzińskiego z dzieł sławnego Szyllera (Artyści dram. polscy pod dyr. I. P. W. Szmickoffa). — 25.XI.1837.
311. ESMEERALDA czyli CZTERY RODZAJE MIŁOŚCI W. Hugo, na dochód I. Panny Emilji Markowskiej. — 17.V.1846.
312. ESMEERALDA, zapowiedź przedstawienia na dzień 2.XII. 1851 z now. dekoracjami pędzla P. Ulczyckiego.
313. BAJKA, fant. uwert. na orkiestrę i MILDA, kantata mitol. w 3 oddz. Wieczór Muzykalny S. Moniuszki. — 29.XI. 1852.
314. HALKA — *po raz pierwszy* — opera serjo w 2 a., w jęz. polskim, muzyka komp. S. Moniuszki. — 16.II.1854.
315. Powinszowanie Lampiarza Wileńskiego Teatru (Jan Bołtuć). — 1854.
316. Powinszowanie Nowego Roku 1854 od Maszynisty Teatru Wileńskiego (Wincenty Bohusz).

317. Ogłoszenie Dyrekcji Wil. Teatru w spr. miejsc w teatrze.— 6.I.1860.

318. Zapowiedź PODRÓŻOMANJI, J. Korzeniowskiego, przez Dyr. K. Szlagiera. — 30.I.1860.

319. CYKUTA kom. E. Augier'a, przekł. K. Szlagiera (Panna Leszczyńska wystąpi w roli Hippolity). — 29.V.1860.

320. HALKA, op. w 4 a. St. Moniuszki, słowa W. Wolskiego, po raz drugi. Dekoracja w akcie 2 pędzla P. Kulikowskiego, w 4 P. Strauza. — 6.XII.1860.

321. CÓRKA MIECZNIKA czyli DOMY POLSKIE W XVII WIEKU, dram. w 5 a. wierszem, K. Majeranowskiego.—2.II.1861.

322. HAMLET KRÓLEWICZ DUŃSKI W. Szakespear, nowe tłóm. przez K. Czarnego. — 28.II.1861.

323. LIST A. Hr. Fredry. — 19.X.1863.

324. PANI KASZTELANOWA, dr. w 1 a. J. Korzeniowskiego.— 7.XII.1851.

Z Archiwum Państwowego w Wilnie.

325. KSIĄŻĘTA MAZOWIECCY J. Kamińskiego — 24.IV.1858.

326. KARPACCY GÓRALE J. Korzeniowskiego — 11.IX.1858.

327. ZEMSTA Al. hr. Fredry — 28.IX.1858.

328. ŚLUBY PANIENSKIE czyli MAGNETYZM SERCA Fredry — 10.X.1858.

329. IZABELLA D'AYAMONTE J. Korzeniowskiego—2.XI.1858.

330. KRAKOWIACY I GÓRALE W. Bogusławskiego — 4.XI. 1858.

331. DAMY I HUZARY Fredry — 9.XI.1858.

332. CYGANIE J. Korzeniowskiego — 8.I.1859.

333. KASPER KARLIŃSKI W. Syrokomli — 29.I.1859

334. FAWORYTA Donizetti'ego (benefis p. Rostkowskiej) — 30.I.1859.

335. MOŻNOWŁADCY I SIEROTY czyli ZOFJA KSIĘŻNICZKA SŁUCKA Wł. Syrokomli (benefis B. Nowińskiego) — 12.II. 1859.

336. WĄSY I PERUKA J. Korzeniowskiego, WESELE W OYCO- WIE balet Nowackiego, muzyka Stefaniego — 28.IV.1859.

337. BARBARA RADZIWIŁŁÓWNA czyli POCZĄTEK PANOWANIA ZYGMUNTA AUGUSTA A. E. Odyńca (nowe dekoracje Zametta, benefis Gertrudy Póljan) — 4.II.1860.
338. DLA MIŁEGO GROSZA A. Korzeniowskiego — 9.IV.1860.
339. GROCHOWY WIENIEC czyli MAZURY W KRAKOWSKIEM A. Małeckiego — 12.IV.1860.
340. 'A MIASTEM X. G. P. (benefis M. Dombrowskiej), WESELE W OJCOWIE muzyka Stefaniego z nową instrumentacją St. Moniuszki.
341. JERZY LUBOMIRSKI czyli WOJNA DOMOWA W POLSCE A. E. Odyńca — 25.V.1860.
342. DOŻYWOCIE Fredry — 21.IX.1860.
343. TAK SIĘ DZIEJE czyli ŻYCIE NAD STAN St. Bogusławskiego (debiut J. Szymańskiego).
344. MIÓD KASZTELAŃSKI J. I. Kraszewskiego — 30.V.1861.
345. PODRÓŻOMANJA J. Korzeniowskiego — 8.XI.1862.
346. DJABEL W ZALOTACH z niem. — 18.I.1863.
347. SĄD PRZYSIĘGLYCH J. Korzeniowskiego — 7.IV.1863.

Wileńskie Afisze Teatralne z czasu wojny.

348. Wileńskie Tow. Art. „Lutnia“, Teatr Letni w ogrodzie po-Bernardyńskim: GWAŁTU CO SIĘ DZIEJE A. hr. Fredry — 2.VII.1916.
349. Tamże: MARSZ DĄBROWSKIEGO Z. Parvi'ego, ZAGŁOBA SWATEM H. Sienkiewicza. — 15.VIII.1916.
350. Tamże: ZEMSTA A. Hr. Fredry. — 10.IX.1916.
351. Polskie Stow. Rzemieślnicze. Sala b. Klubu Poleskiego: MAJSTER I CZELADNIK Korzeniowskiego, Chór Rzemieślniczy pod dyr. A. Wyleżyńskiego, CZUŁA STRUNA L. Clairville'a i L. Thiboust'a. — 22.X.1916.
352. Wil. Tow. Art. „Lutnia“: FLIRT M. Bałuckiego. — 12.XI.1916.
353. Teatr Polski pod kier. Wil. Tow. Art. Lutnia: SZLAKIEM LEGJONÓW L. H. Morstina — 13.V.1917.
354. Tamże: MIŁOSIERDZIE LUDZKIE A. Nowaczyńskiego na

tle noweli M. Konopnickiej, PARODJE MIŁOŚCI B. Górczyńskiego, RECENZYJKA W. Perzyńskiego — 20.V.1917.

Projekty Dekoracyj Teatralnych z pierwszej połowy XIX w., z Uniwersyteckiej Biblioteki Publicznej w Wilnie.

355. Ant. SMUGLEWICZ: Sala gotycka, projekt z 1806 r.; akw. 36 × 26 cm.

356. Łoża teatralna; 2 plansze, akw. 22 × 33.5 cm. i 31 × 34 cm.

357. Cztery projekty dekoracyj do sztuk: TOWARZYSZKA Z PENSJI (dekoracja przerobiona z dekoracyj do sztuki DUMA I MIŁOŚĆ MATKI — dwa gabinety w stylu Rococo i Empire), MULARZ I ŚLUSARZ (1 kurtyna tylna), SZTUKA PODOBANIA („Sala Moderny“ w stylu Empire), BIRBANDUCH (beczki, kręgielnia, słuł). Cztery arkusze z 15 rysunkami piórkim 41.5 × 26 cm.

358. Cztery projekty kulis do domków w małym miasteczku, drewnianych i murowanych. Gwasz, 12 × 32 cm.

359. Trzy projekty kulis do domów w mieście; 2 kulisy domów patrycjuszowskich, 1 kompleksu domów z wieżyczką w perspektywie. Trzy akwarele, 7.5 × 27 cm.

360. Jedenaście projektów kulis wnętrza pałacu w stylu renesansowym: 8 kulis bocznych ścian sali i 3 plafony. 11 rys. akw. i gwasz 11.5 × 30 cm. i 6.3 × 55 cm.

361. Cztery projekty kurtyn tylnych pałacu, jego wnętrza i ogrodu w stylu renesansu i rococo; 4 rys. piórkim i tuszem (23 × 29 cm., 22 × 34 cm., 49 × 37 cm., 54 × 36.5 cm.).

362. Dwa projekty przedsiónków, z pałacu (sień i klatka schodowa w stylu gotyckim, rys. temp. 53 × 38 cm.) i we dworze (wielka izba drewniana z takimże pułapem gwasz 49 × 32 cm.).

363. APOTEOZA NAPOLEONA, transparent, z napisem u dołu: „Panu i Oycowi Ludu“; akw. 36.5 × 46 cm.

RFKOPISY.

364. DIEŁO O USTROJSTWIE WIELENSKAGO TIEATRA (konwolut dokumentów, dotyczących teatru polskiego w Wilnie

i na Litwie, z lat 1816—1828. Zawiera m. in.: Szczegółowy wykaz aktorów polskiego teatru, „Niekotoryja swiedienja o Warszawskom Tieatrze“ — z doby W. Bogusławskiego — etc. etc.

365. DIEŁO o dozwoleńi sdieszniemu Tieatru igrat' Pjesy w Wilkomirie. Prośba, podpisana przez Dyr. J. Szymańskiego 19.III.1826 (Wilno).

366. OBSZCZIJ NARIAD bywszago Direktora Rasporiaditiela K. S. Szlagiera za 1862 god po Wilenskomu Tieatru (M. i. okólnik Dyr. Szlagiera do artystów w spr. nowych umów).

367. OBSZCZIJ NARIAD bywszago Direktora Rasporiaditiela K. S. Szlagiera za 1863 god po Wilenskomu Tieatru. (Zawiera różne dokumenty w spr. teatru wileńskiego — m. i. pismo w spr. paszportów dla B. Leszczyńskiego i jego matki Marjanny z sierpnia 1863).

368. OBSZCZIJ NARIAD... za 1864/5 god... Akt Nr. 265 z dn. 14.I.1865 r.: „O preobrazowanji Wilenskago Gorodskago Tieatra“ (zamknięcie Teatru Polskiego w Wilnie).

369. MATKA I CÓRKA, kom. w 4 a. z niem. P. Birch Pfeiffer — tłumaczył I. Królikowski. K. 112.

370. ROBERT BIRBANDUCH, parodja czarodziejska w 3 a. z niem. naśladowana przez I. Damse, z muzyką tegoż (22.III. 1831). K. 49; na K. 49 verso: postać aktora malowana akwarelą, podpis: „GIŃ WIĘC“ i spis rekwizytów.

371. BRATOBÓJCA czyli MOC STOSUNKÓW I MOC HONORU, dram. w 5 a. z niem. p. Weiss tłumaczony przez J. N. Kamińskiego. Dop. na końcu: Przepisywał A. Brandt art. dram. dla Dyrekcji Rządowej Teatru Wileńskiego dnia 28.II/16.II.1846 w Wilnie. Dop. przed k. tyt.: „Zapreszczena“ i t. d., 5.II.1849. Wł. Archiwum Państw. w murach po-Franciszkańskich w Wilnie.

372. IZABELLA D'AYAMONTE, dramat w 4 a. J. Korzeniowskiego (autograf). Cenz. 8.IV.1846. Na str. 99—102 warjant zakończenia dramatu; końca warjantu brak. Str. 102. Wł. Biblj. Wróblewskich, Wilno.

373. BRACIA NIEZGODNI czyli ŻYCIE BLIŹNIAKÓW, dzieło sceniczne w 4 a. a 6-ciu obrazach z franc. P.P. Ducange i Brosset. Dop. na k. tyt.: 15 grudnia 1859 roku, Dyrektor Teatru Ka-

zimierz Szlagier. Wł. Arch. P. w murach po-Franciszkańskich w Wilnie.

Fotografie i Ryciny.

374. FOTOGRAFJE ARTYSTÓW z kolekcji p. Mieczysława Śniechowskiego, Warszawa.

I. Pamiątki po Ś. p. Janie Tomaszu Sewerynie J a s i ń s k i m, urodzonym w Warszawie dn. 8 grudnia 1806 r., zmarłym w Warszawie 14 stycznia 1879 r., artyście dramatycznym od 1826 r., reżyserze od 1845 r., Dyrektorze Teatrów Warszawskich od 1851 r., Przewodniczącym w części scenicznej w teatrze Krakowskim od 1865 r., pisarzu i tłumaczu sztuk dramatycznych, założycielu i kierownikowi teatryku sierot w Towarzystwie Dobroczynności od 1868 do 1875 r.: Dwie fotografie gabinetowe J. T. S. Jasińskiego i Jego żony. Zdjęcie fotograficzne (alegorja) ze sceny teatryku sierot T-wa Dobroczynności z dedykacją wierszem Kazimierza Kaszewskiego z roku 1869. Wiersz dedykowany w imieniu sierot Warszawskiego T-wa Dobroczynności przez artystki dramatyczne sceny Warszawskiej: Eleonorę Rykwart i Marjanę Samson dnia 14 stycznia 1875 r. Teorja sztuki dramatycznej przez Jana Jasińskiego b. Dyrektora Teatrów Warszawskich (rękopis).

II. Fotografie wizytowe artystów dramatycznych i opery (w naturze): J. T. S. Jasiński (dwie fot.). Jan Chęciński (art. dram. i pisarz). Ludwik Panczykowski (z dedykacją). Maurycy Bodurkiewicz (z dedykacją). N. Chomanowski (z dedykacją). Michał Chomiński (z dedykacją). Jan Królikowski. Damze Józef. Stolpe Adam. Piasecki Wojciech. Świeszewski. Fileborn Daniel (art. opery), Szczepkowski Józef (art. opery), Cieślewski (art. opery), Quattrini (Dyrektor opery).

III. Fotografie wizytowe artystek dramatycznych (w naturze): Marja Nowakowska (z dedykacją), Ciemska, Dutkiewicz, Gąsowicz (Perro), Gretz, Mansfeld.

IV. Fotografie wizytowe (zdjęcia) artystów i artystek w rolach. W sztuce „Safandudy“ — Sardou (Komedia), Żółkowski, Ostrowski i Rapacki. Pięć zdjęć Heleny Modrzejewskiej w różnych ro-

lach. Dwanaście zdjęć w różnych rolach niewiadomych z nazwiska artystów polskich.

V. Fotografje gabinetowe: Dwa zdjęcia w rolach Heleny Modrzejewskiej.

VI. Fotografje wizytowe: Aleksander hr. Fredro, komedjopisarz.

375. ARTYŚCI TEATRÓW Warszawskich w r. 1833. Drzeworyt. Wł. Związek Art. Scen P., Warszawa.

376. FOTOGRAFJE ARTYSTÓW: Rapacki, Rakiewiczowa, Derzyng, Czaki, Mierzwiński, Sembrich-Kochańska, Modrzejewska. Wł. p. M. Zahorowska, Warszawa.

377. EUGENJA KOSS, pierwsza tancerka Teatrów Warsz.; rys. J. Gepner. Wł. M. Gepner, Warszawa.

378. Z. KURPIŃSKI, art. dram. obu Teatrów Warsz.; litogr. J. Gepner. Wł. M. Gepner, Warszawa.

379. A. HOFFMANN, artystka teatru Krakowskiego. Cykl fotografij w dwunastu różnych rolach (Album Sceniczny A. H., fotogr. z natury W. Rzewuski, Kraków 1868). Z dedykacją artystów Hr. Adamowi Skorupce 1868 r. Wł. J. Leśniewski, Warszawa.

380. JÓZEF KOMOROWSKI, art. dram., portret ol. pędzla Stankiewicza. Wł. St. Sangarskiego, Warszawa.

381. J. KOMOROWSKI, litogr. Fajansa z Wyd.: „Wizerunki Znakomitych Meźów w Polsce“. Wł. St. Sangarski, Warszawa.

382. SŁOŃCE I KSIĘŻYC. Karykatury Kotarbińskiego i Ładnowskiego. Wł. W. A. Łaszczyński, Warszawa.

383. Z. KAWECKA. Cykl fotografii I—VI. Wł. P. Roźnowski, Warszawa.

384. WACHLARZ: Kraków, Lwów, Warszawa; Zespół artystów polskich z końcem XIX w. Fototypje.

385. MEDAL srebrny z napisem: *Rotterowej — Rodacy, Paryż 1—15—VI 1913*. Występy Teatru Lwowskiego 1913.

386. H. MODRZEJEWSKA w roli Adrianny Lecouvreur (drzeworyt). Wł. W. A. Łaszczyński, Warszawa.

387. HELENA MODRZEJEWSKA w roli Ofelji, litografja. Wł. W. A. Łaszczyński, Warszawa.

388. MODJESKA. Fotografja amerykańska H. Modrzejewskiej. Wł. W. A. Łaszczyński, Warszawa.

389. MIÓD KASZTELAŃSKI, scena z H. Modrzejewską, drzeworyt. Wł. W. A. Łaszczyński, Warszawa.

OBRAZY I RZEŻBY.

Kolekcja Dyr. Ludwika Solskiego w Warszawie.

390. H. MODRZEJEWSKA: Noc Trzech Króli, Komedja W. Szekspira w 5 a., tłumaczona przez L. Ulricha, ułożona na scenę przez H. M. Manuskrypt, oprawny w skórę, z wyciśniętym złotym napisem na okładce: *H. M. Memoranda*, ofiarowany L. Solskiemu przez H. Modrzejewską w 1884 r. Na końcu cenzura Krakowska 4. XII. 1884; doklejony afisz przedstawienia tej sztuki w Teatrze M. w Krakowie 16. IX. 1895. K. 64 i 1 nl.

391 WIKTOR BARAŃSKI. Rysunek portretowy Halpertowej.

392. XAW. DUNIKOWSKI: Biust L. Solskiego, bronz.

393. ST. JANOWSKI: Solski jako Falstaff (Kraków 1879, ol.).

394. K. LASOCKI: Solski w „Stefanie Batorem“ Szpotańskiego. (rys. 1929).

395. IR. POŚWIKÓWNA: Solski jako Stróż Jan („Popychadło“). Solski jako Gra fujara („Kula u nogi“).

396. K. SICHULSKI: Cykl sześciu karykatur L. Solskiego. Solski jako Fryderyk W. (Kraków, 1910). Solski jako Dymitr Samozwaniec (pastel, 1910). Solski jako Mickiewicz („Legjon“, 1911). Solski jako Judasz („Judasz z Karjothu“), 1913. Karykatura Dyr. Solskiego w towarzystwie L. Rydla, jako doradcy literackiego i artysty (Sichulskiego).

397. Z. WIERCIAK: Cykl karykatur Dyr. Ludwika Solskiego (Kraków, 1913, akwarele).

„Popychadło“ — Jan Stróż. „Legjon“ — Mickiewicz. Kościuszek pod Raclawicami. Car Dymitr Samozwaniec. Judasz z Karjothu. „Kumoszki z Windsoru“ — Falstaff. „Zaczarowane Koło“ — Drwal. Katkow (z „Kościuszki“). „Warszawianka“ — Wiarus. „Wieczór trzech króli“ — Chudogęba. Iwan Groźny. „Betleem“ —

- Dziaduś. „Noc Listopadowa“ — Satyr. Solski jako Sfinks. Solski przeskakujący Teatr w Krakowie. Solski jako Dyrektor. Solski jako Dyrektor angażujący. Solski — Posłannictwo Sztuki. Solski rozmawiający z artystą Z. Wierciakiem jako autorem sztuki.
398. ST. WYSPIAŃSKI: „Warszawianka“ — Wiarus. „Nawojka“ — Jagiełło. „Wieczór Trzech Króli“ — Chudogęba.
399. L. WYCZÓLKOWSKI: St. Żółkiewski (autolitografja, 1929).
400. ST. WYSPIAŃSKI: Portret Honoraty Leszczyńskiej. Wł. Tow. Zachęty Sztuk P., Warszawa.
401. POPIEL: Biust art. dram. Józefa Chmielińskiego, odl. w gipsie. Wł. Związek Art. Scen P., Warszawa.
402. J. GABOWICZ, art. rz., Warszawa:
403. STATUETKA B. LESZCZYŃSKIEGO w roli Wojewody w „Mazepie“.
404. MEDAL PAMIĄTKOWY z Wystawy Teatralnej 1902/1903 w Warszawie, z napisem: I-sza Wystawa Teatralna w Warszawie, 1902—1903. Rev.: Jul. Słowacki (1809—1849), Stanisław Moniuszko (1819—1872), Al. Hr. Fredro (1793—1876), Opera, Drama, Komedia. Sygn.: J. Gabowicz.
405. J. OSTERWA w roli „Orlątka“, statuetka ze srebra.
406. KAZ. KAMIŃSKI: Biust art. dram. Mieczysława Frenkla, odlew w brzoźnie. Wł. M. Frenkiel, Warszawa.
407. ST. LENTZ: Portret pani Czaki, ol. Wł. Związek Art. Scen P., Warszawa.
408. ST. LENTZ: Portret art. dram. Miecz. Frenkla, ol. Wł. M. Frenkiel, Warszawa.
409. K. MILLER w roli Hamleta, portret olejny W. Rapacki. Wł. Teatry M., Warszawa.
410. J. SIMMLER. Trzy rysunki oryginalne, przedstawiające członków dramatu, opery i baletu warszawskiego w latach 1852—1853. Wł. Tow. Zachęty Sztuk P., Warszawa.
411. J. SIMMLER: Portret art. Ziemińskiej z Ciemskich (ol.). Wł. Tow. Zachęty Sztuk P., Warszawa.
412. MINJATURY PORTRETOWE TEATRALNE art. mal. Kazimiery Dąbrowskiej w Warszawie.

GABLOTA I:

1) „Gałganek“ — Nicodemiego, Gałganek (Marja Brydzińska), 2) „Żywy Budda“ — Ossendowskiego, Wróżka (Mila Kamińska), 3) portret — Kazimiera Kopycińska. 4) portret — Marja Majdrowiczówna I. 5) portret Marja Majdrowiczówna II. 6) portret — Ludwik Solwski. 7) portret Halina Szmolcówna. 8) „Poskromienie złoŃnicy“ — Szekspira, Kasia (Marja Brydzińska). 9) portret — Janina Owczarska. 10) portret — Marja Malicka. 11) Zofja Lindorfówna.

GABLOTA II.

12) portret — Wanda Osterwina. 13) „Ptak“ — J. Szaniawskiego, Student (Juljusz Osterwa). 14) „Ksiąę Niezłomny“ — J. Słowackiego, Don Fernando (Juljusz Osterwa). 15) „Don Juan“ — Zorrilli, Dona Inez (M. Majdrowiczówna). 16) „Wyzwolenie“ — St. Wyspiańskiego, Konrad (Juljusz Osterwa). 17) „Fantazy“ — J. Słowackiego, Fantazy (Juljusz Osterwa). 18) „Ponad śnieg“ — St. Źeromskiego, Wiko (Juljusz Osterwa). 19) „Mazepa“ — J. Słowackiego, Mazepa (Juljusz Osterwa). 20) „Beatrix Cenci“ — J. Słowackiego, Giani (Juljusz Osterwa). 21) „Sułkowski“ — St. Źeromskiego, Sułkowski (Juljusz Osterwa). 22) „Sursum corda“ (Juljusz Osterwa).

GABLOTA III. — FANTAZY — Jul. Słowackiego.

23) hr. Respektowa — (A. Rotter-Jarnińska), 24) hr. Idalja — (Irena Solska), 25) Fantazy — (Juljusz Osterwa), 26) Djanna — (Alina Halska), 27) Jan — (Józef Węgrzyn), 28) Major — (Józef Chmieliński), 29) Stella — (M. Majdrowiczówna), 30) ks. Loga — (Witold Skarzyński).

GABLOTA IV—ZEMSTA ZA MUR GRANICZNY—Al. hr. Fredry. 31) Mularz — (Stefan Jaracz), 32) Klara — (M. Majdrowiczówna), 33) Waclaw — (Juljusz Osterwa), 34) Rejent — (Wincenty Rapacki), 35) Medaljon hr. Al. Fredry, 36) CzeŃnik — Mieczysław Frenkiel), 37) Podstolina — (F. Pichor-Śliwicka), 38) Papkin — (Ludwik Solwski), 39) Dyndalski — (Kazimierz Kamiński).

SCENOGRAFJA — DEKORACJE — KOSTJUMY.

Makiety teatralne (modele scen).

413. SACHETTI — I. makieta (Wł. Muzeum Narodowe, Kraków).
414. DRABIK W.: II—III „Pan Twardowski“ (1920) — 1. Dachy Krakowa, 2. Wnętrze na poddaszu. IV. „Hagith“ K. Szymanowskiego (1928). V—VI. „Mazepa“ (dwie makiety z r. 1924). VII. „Adwokat i Róże“. VIII. „Jutro“ Conrada-Korzeniowskiego. IX. „Ostatni Pierrot“ Rathausa.
415. JAROCKI ST. X—XI. Dwie sceny do „Nieboskiej Komedji“.
416. PRONASZKO ANDRZEJ. XII „Opowieść Zimowa“.
417. PRONASZKOWIE A. i Zbigniew: XIII—XIV „Książ Potiomkin“ w Teatrze im Bogusławskiego pod Dyr. L. Schillera — dwie sceny.
418. ST. ŚLIWIŃSKI: XV—XVII „Samuel Zborowski“ Słowackiego; 1. Sala; 2. Królestwo wód; 3. Świat nadziemski. XVIII. „Makbet“ — Sala, XIX. „Legjon“ Wyspiańskiego — Katakumby.

Z kolekcji p. Mich. Drabikowej, Warszawa.

419. W. DRABIK: Siedm dużych szkiców do „Nieboskiej Komedji“ (pasty). Trzy szkice do „Księcia Niezlomnego“.
420. WANDA JEWNIEWICZOWA, art. mal. Warszawa, Kompozycje, szkice dekoracyj i kostjumów dla Teatru Rewji „Morskie Oko“.

Z cyklu: Miasto I—XII; Meksyk XIII—XVI; Japonja i Chiny XVI—XIXa; Hiszpanja XX—XXIII; Północ; Egipt; Alchemja; Węgry; Wnętrze Tawerny (dla Kinoteatru); Kompozycja: Dożynki; Panneau dla Teatru Karuzela 1—2; Projekty kostjumów.

421. LEONCJUSZ PŁOŃSKI: Projekt kostjumu dla Meża (o Wilde, Tragedja Florencka); akwar. Wł. M. Kwiatecki, Warszawa.
422. ANDRZEJ PRONASZKO, art. mal., Warszawa. Szkice dekoracyj i kostjumów w Teatrze im. Bogusławskiego pod Dyr. L. Schillera Achilleis — 26 kostjumów. Achilleis — (wspólnie z Zbigniewem. 1—3 sceny. Cyrulik Sewilski — 1 scena i 6 kostjumów. Opowieść Zimowa — scena. Złoty płaszcz — 14 kostjumów.

423. PLAKATY ARTYSTYCZNE AND. PRONASZKI (Lit Art. W. Główniczewski, Warszawa): Skalmierzanki, Opowieść Zimowa, Podróż po Warszawie, Pasterka wśród Wilków.
424. JÓZEF WODYŃSKI, art. mal., Warszawa. Szkice dekoracyjne: „Południca“ L. Staffa, 1—2. „W szponach życia“. „Książ Patiomkin“, 1—4. „Pieśni Hafisa“. „Poczta“. „Sowizdrzały“, 1—2. „Przechodzień“. Tragedja Florencka. Halka, 1—3.
425. ST. WYSPIAŃSKI: Czternaście szkiców kostjumowych do „Bolesława Śmiałego“. Foografje, własnoręcznie kolorowane przez Wyspiańskiego dla teatru warszawskiego 1907 r. 1. Król, Krasawica; 2. Królowa żona, Królów syn; 3. Królowa matka; 4. Król; 5. Sieciech; 6. Król; 7. Królowa żona; 8. Dziewuszka; 9. Król; 10. Rapsod; 11. Strzemion; 12. Biskup Stanisław; 13. Cześnik; 14. Dziewuszka.

K R A K Ó W.

Teatr Miejski im. Słowackiego.

Z kolekcji Dyr. T. Trzczińskiego w Krakowie:

426. K. FRYCZ: dziewięć kartonów dek. do inscenizacji „Nieboskiej Komedji“.
427. KRASSOWSKI: trzy kartony dekor. do „Zwiastowania“.
428. Zestawienie przedstawień w dziesięcioleciu 1918—1928.
429. T. CYBULSKI: Widok pierwszego przedstawienia „Odprawy posłów“ na Wawelu.
430. I. GALL: Szkic do inscenizacji „Horsztyńskiego“.
431. KAROL FRYCZ: Szkice do dekoracyj teatralnych (z kolekcji Macieja Szukiewicza w Krakowie):
432. PAN JOWIALSKI Al. hr. Fredry: a) ogród, b) pokój we dworze p. Jowialskiego.
433. ODYSS W GOŚCINIE M. Szukiewicza (1919): a) Krajobraz z wyspy Lotofagów, b) Sala w Zamku króla Ochajosa, c) Schody do Zamku król.
434. TEATR KRAKOWSKI pod Dyr. T. Pawlikowskiego, otwarcie. Zespół artystów w 1893 r.

Wł. Związek Art. Scen P., Warszawa.

435. UCZTA HERODJADY, poemat dram. w 3 a. z intermedjami (5 odsł.) J. Kasprowicza, muzyka J. N. Hocka. — Afisz 5.IX. 1905 (po raz 14-y).

L W Ó W.

Ze zbiorów Biblj. Medycznej im. Gwalberta Pawlikowskiego (Ossolineum, Lwów).

436. J. B. Plersch: PROJEKT KURTYNY teatralnej. Rys. 41 × 44 cm., sygn. dołem z lewej: Plersch jnvente (!) Anno 1802.

437. J. B. Plersch: Dwa SZKICE DEKORACYJNE, z zaznaczeniem na odwr. str. aktów i scen. Akw. i gwasz, 41 × 51 cm. i 41 × 49 cm.

438. DZIENNIK TEATRU LWOWSKIEGO od dnia 24 września 1830 r. (Trzydzieści lat z życia szulera) do dnia 29 grudnia 1837 r. (Młodość Henryka V i Wilja Nowego Roku). Przy poszczególnych tytułach sztuk często notowane dokładnie obsady. Na końcu indeks tytułów. Rkp. Bibl. im. Gw. Pawlikowskiego Nr. 241. Str. 150.

Z Biblioteki Fund. W. hr. Baworowskiego we Lwowie:

439. Fr. Ks. Gerstenberger: WNĘTRZE DAWNEGO TEATRU LWOWSKIEGO W KOŚCIELE PO-FRANCISZKAŃSKIM, na placu Castrum, w r. 1805 z widokiem sceny podczas przedstawienia „Medei“ Racine'a. Akwar., 35 × 45 cm.

440. FR. KS. GERSTENBERGER: Przechadzka po Wałach Hetmańskich we Lwowie w r. 1807. W tle widoczny szczyt kościoła Franciszkańskiego św. Krzyża, zburzonego w 1848 r., którego wnętrze przerobione było na teatr.

441. PLAN najstarszego teatru we Lwowie (przebudowa kościoła Franciszkanów na teatr), podług oryginału w Archiwum austrj. M-wa Spraw Wewn. w Wiedniu. Wł. Dr. J. Fritz, Lwów.

Ze zbiorów Muzeum Historycznego m. Lwowa:

442. Afisz z 24 stycznia 1798 r. sztuki HERMINJA czyli AMAZONKI. U góry widok pałacu Wronowskich. Druk czerwony.

443. Afisz z 27 stycznia 1803 sztuki LODOISKA. — Druk czerwony.

444. Afisz z 30 maja 1814 — sztuki SYRENA Z DNIESTRU.

445. Afisz z 21 czerwca 1829 — opery WOLNY STRZELEC.

446. Afisz z 21 czerwca 1833 — komedji PAN JOWIALSKI.

447. Afisz z 4 czerwca 1848 — Gwardji akademickiej na umundurowanie mniej zamożnych towarzyszy — dramatu KARPACCY GÓRALE. Druk czerwony.

448. TEATR LWOWSKI W R. 1818 — przedtem kościół OO. Franciszkanów św. Krzyża. (Od strony Wałów Hetmańskich). Akwarela z napisem u dołu z lewej strony: *Theatre et les...* 122 × 188.

449. TEATR HR. SKARBKA WE LWOWIE — widoczek zewnętrzny. Akwarela naklejona na papierze z napisem z prawej strony u dołu: *Ernst Demel 1834*. 111 × 113 cm.

450. TEATR SKARBKOWSKI 1900 r. — widok zewnętrzny. Akwar. ozn. z prawej str. u dołu: *Teatr Skarbowski 1900 r., mal. Tadeusz Rybkowski*. 30 × 44.6 cm.

451. OSTATNIE PRZEDSTAWIENIE („Halka“) w Teatrze Skarbkowskim we Lwowie w r. 1900 (strona prawa i część sceny). Akwar. ozn. z prawej str. u dołu: *Teatr Skarbkowski (1900), Tadeusz Rybkowski pinx.* 42 × 53.5 cm.

452. OSTATNIE PRZEDSTAWIENIE („Halka“) w Teatrze Skarbkowskim we Lwowie w roku 1900. (Widok sceny otwartej i widowni). Akwar. ozn. z prawej str. u dołu: *Teatr Skarbkowski, Tadeusz Rybkowski 1910 pinx.* 42 × 53.5 cm.

453. TEATR LETNI od strony pałacu arcybiskupiego — zburzony w r. 1899. Akwar. ozn. z prawej str. u dołu: *Fr. Kowaliszyn 899*. 29 × 42.5 cm.

454. KLEPSYDRA śp. ALEKSANDRA hr. FREDRO † 15/7.1876. Druk srebrny na czarnym papierze.

Afisze Teatru Lwowskiego hr. Skarbka ze zbiorów Biblioteki Ossolińskich we Lwowie.

455. WĄSY I PERUKA, kom. w 3 a. Józefa Korzeniowskiego, 19 listopada 1852 r.

456. ZOFJA MORSZTYNÓWNA, dramat Stanisława Pilata, 28 listopada 1856 r.
457. LIST ŻELAZNY tragedia Antoniego Małeckiego, 25 lutego 1861 r.
458. MARJA STUART, dramat J. Słowackiego, 27 stycznia 1862.
459. DESPOTYCZNA STAROŚCIANKA, szkic obrazu z życia, Jana Nep. Kamińskiego, 27 czerwca 1853 r.
460. MAZEPA, PAŻ KRÓLEWSKI, tragedia J. Słowackiego, 6 sierpnia 1857 r.
461. BRACIA STRAWIŃSCY czyli LISTOPAD, dramat hist. Jana Nep. Kamińskiego, 28 listopada 1860 r.
462. POPIEL I PIAST, tragedia Mieczysława Romanowskiego, 15 stycznia 1864 r.
463. CUD MNIEMANY czyli KRAKOWIACY I GÓRALE, część I, opera Wojciecha Bogusławskiego, 9 kwietnia 1855.
464. JULJUSZ CEZAR, tragedia W. Szekspira, 27 stycznia 1865.
465. VERBUM NOBILE, komedia Wal. Łozińskiego, ŁOBZOWIANIE, obraz dram. W. L. Anczyca, 21 marca 1858 r.
466. CYGANIE, dramat J. Korzeniowskiego, 22 stycznia 1858 r.
467. KRÓL ŁOKIETEK czyli WIŚLICZANKI, opera L. A. Dmuszewskiego, 18 stycznia 1863 r.

Z kolekcji Dr. Stanisława Zarewicza we Lwowie.

468. PROJEKT KURTYNY teatralnej — malował Jan Kanty Zieliński, ol. 39 × 61 cm.
469. PROJEKT DEKORACJI teatralnej, malował Jan Pohlman (1844—1857). 29 × 39 cm.
470. PROJEKT DEKORACJI teatralnej, malował Jan Düll, 31.5 × 44 cm.
471. PROJEKT DEKORACJI teatralnej, mal. Feliks Wyrzywański, akwar., 19 × 41½ cm.
472. PROJEKT KURTYNY teatralnej, rys. Z. Balk i R. Polityński, rys. kolor. kredką, 46½ × 62½ cm.
473. Afisz teatralny TEATRU WOŁYŃSKIEGO po polsku i rosyjsku z r. 1843, 11 grudnia (Najpiękniejszy dzień z życia itd.).

474. Afisz TEATRU WOŁYŃSKIEGO polsko-rosyjski z 6.II.1844.
 475. Afisz TEATRU ROSYJSKIEGO polsko-rosyjski, 1843 — 18 grudnia.
 476. Afisz TEATRU WOŁYŃSKIEGO 1843, grudzień — sztuki „Ciotunia“.

Teatr Niezależny, Lwów.

477. UCZTA, dialogi o miłości, w 2 a., Platona. Afisz — 4.IV. 1913.
 478. NOC TYSIĄCZNA I DRUGA C. Norwida. Afisz — 11.IX. 1913.
 479. WYSTAWA TEATRALNA we Lwowie 1917; fotograficzne widoki wnętrza, 5 sztuk. Wł. Antoni Wysocki, Warszawa.

P O Z N A Ń.

Teatr Poznański (Pod Dyr. B. Szczurkiewicza.

480. SREBRNA PLAKIETA Jubileuszowa Bolesława Szczurkiewicza.
 481. KSIĘGA PAMIĄTKOWA Jubileuszu Teatru Polskiego w Poznaniu.
 482. Jubileusz Romana ŻELAZOWSKIEGO, szkic olejny Prof. F. PAUTSCHA.
 483. Jubileusz Bolesława SZCZURKIEWICZA, szkic olejny Prof. F. PAUTSCHA.
 484. Fotografja MODRZEJEWSKIEJ z dedykacją dla Teatru Polskiego w Poznaniu.
 485. Fotografja MODRZEJEWSKIEJ z dedykacją dla Eleonory Królikowskiej.
 486. Fotografja Eleonory KRÓLIKOWSKIEJ.
 487. Fotografja Stanisława CZERNIAKA.
 488. Cztery rysunki Zygmunta SZPINGIERA — Franciszek Ryll.
 489. ST. JAROCKI, art. mała. w Poznaniu. Szkice do dekoracji i kostjumów:
 490. „Pan Twardowski“, 1—4.
 491. „Tatry“ Nowowiejskiego, 1—2.

492. „Turandot“, 1—3.
 493. „Noc Listopadowa“.
 494. „Mazepa“.
 495. „Beatrix Cenci“, 1—2.
 496. AFISZE teatralne 1875 r. Poznań. Z Biblj. Tow. Przyjaciół Nauk.
 497. *Teatr Polski w ogrodzie Potockiego w Poznaniu*. Uroczyste przedstawienie z powodu otwarcia stałej sceny w Poznaniu. Pod art. kier. Józefa Rychtera. PROLOG J. Kościelskiego, UWERTURA na otwarcie teatru przez H. Jareckiego napisana, wyk. pod kier. Bol. Dembińskiego, ZEMSTA, kom. w 4 a. Al. Hr. Fredry.— Sobota, dnia 25.IX.1875.

W I L N O.

498. BILET NA PARTER — („Zacznie się o 7-mey“). Wł. Biblj. im. Wróblewskich, Wilno.
 499. „Przedstawienie publiczności interesu Im. Pana M. KAŻYŃSKIEGO o Teatrze Wileńskim przez wiadomego rzeczy... uczynione“ (ogł. drukiem przez Dobrowolskiego) — odpowiedź M. Morawskiej na jej rzecz“ Do całego dworzaństwa“; rkp. Wł. Ant. Miller, Wilno.

Z kolekcji Red. Lucjana Uziębły, Wilno:

500. PORTRETY ARTYSTÓW: Aśnikowski w roli Kliko, litogr. kol. Oziębłowskiego, Petipa (litogr.), Bogumił Dawison (sztych), Adam ks. Czartoryski (litogr.; A. Stattler pinx., I. Sonntag del), St. Skwarczyński (lit. J. Gołębiowski), Eugenja Koss (lit. 1841, J. G.), Julja Trawna (lit. Kasprzycki), Ignacy Werowski (lit. J. Głowacki, rys. J. Lewicki), Jan Jasiński (lit. Gepner), Wojciech Piasecki (lit. Kasprzycki), Antonina Wielucka (lit.), Giżewski (lit.), Dobrzańska (lit.), Majewski (lit.), Karasiński (lit.), Panczykowski (lit.), Żółkowski (lit.), Szymanowski (lit.), Kostecka (lit.), Świergocki (lit.).

Afisze Teatralne:

501. „Malwina“ i „Gałganduch“ 13/VI.1838 r. w Mińsku.

502. „Helena czyli Hajdamacy na Ukrainie“ 28/XI.1840 w Wilnie.
503. „Mikołaj Zebrzydowski Wojew. Krakowski“ 20/III.1821.
504. „Handel na żony czyli lepsze cudze“ i „Zręczność i przekora“ 1/XII.1827 w Wilnie.
505. „Nauka dla mężów czyli żona zazdrosna“ i „Szkoda wąsów“ 5/IX.1826 w Wilnie .
506. „Bucefalo czyli śpiewaczki wiejskie“ 9/10.1819 w Wilnie.
507. „Popielaty człowiek 5/X.1819 w Wilnie.
508. „Człowiek z czarnego lasu“ 9/XI 1827 w Wilnie.
509. „Pas de deux“, „To byłem ja“ i „Arlekin bednarz“ 14/IV. 1827 w Wilnie.
510. Wielka indyjska akademja z muzyką różnych kompozytorów 15/IV.1829 w Wilnie.
511. ALBUM PAMIĄTKOWE PIOTRA SELINGERA (Wł. Biblj. im. Wróblewskich w Wilnie), dwie pierwsze karty. I: fotografie St. Moniuszki, W. Każyńskiego, P. Selingera (3), W. Rostkowskiej (3), D. Filiborna, Kwiecińskiej, Palińskiej, Surewiczowej, Dombrowskiego, Surewicza, Lessera, Źródelskiej, Selingera, Dawisona oraz tegoż artysty w 17 rolach, W. Straussa (malarza Teatru Wil.) i widok Teatru w Wilnie w 1845 r. (staloryt). II: Ratusz w Wilnie w 1812 r. (dawny Teatr) na fotografii z francuskiej ryciny; widok ruin Zamku Wil., A. Zamett (dekorator T. W.), Surewicz, Ostra Brama, Surewiczowa, W. Kontska, B. Dawison w 17 rolach, Dawison w 1862 r. Przy tej karcie list B. Dawisona do P. Selingera (Petersburg 25.IV/7.V.1862.
- Teatr Wileński (za Dyr. B. i N. Szczurkiewiczów).*
512. Siedem szkiców pastelowych do „Lilli Wenedy“ Ferdynanda Ruszczyca.
513. Jeden rysunek z „Lilli Wenedy“ (Grób Julji Alpinuli) F. Ruszczyca.
514. Afisz „Lilli Wenedy“ projektu Prof. F. Ruszczyca.
515. Cztery fotografie Daru Miasta Wilna.
516. Adres pożegnalny Miasta Wilna.
517. Adres Młodzieży Wileńskiej.
518. Inscenizacja „Dziadów“ Mickiewicza; fotografia .

Zespół Reduty — Wilno.

DOKUMENTY TEATRALNE Z ARCHIWUM REDUTY.

519. MAPA objazdowa Reduty po ziemiach Polskich 1925-1928 r.
520. AFISZ—z otwarcia Reduty w Warszawie 29 listopada 1919 roku. „Ponad śnieg“ — St. Żeromskiego.
521. „ przedstawienia w Pomarańczarni 10/VI.1923 r. „Fircyk w załotach“.
522. „ objazdu 1924 r. „Pastorałka“ w sali Śniadeckich, „Wielkanoc“ na dziedzińcu U. S. B. w Wilnie 29/V.1924 r.
523. „ „Wesela“ Wyspiańskiego na Łotwie 30/XI.1925 r. (Łotewski)..
524. „ Objazdu z r. 1924 z wyszczególnieniem miast i nazwisk zespołu.
525. 1 komplet portrecików ołówkowych K. DĄBROWSKIEJ w ilości 12 sztuk — „Uciekła mi przepióreczka“ postaci z premjery w Teatrze Narodowym w Warszawie:
 Księżniczka — Trapszo,
 Przełęcki — Osterwa,
 Smugoniowa — Malanowicz,
 Smugon — Jaracz,
 Wilkosz — Kotarbiński,
 Kleniewicz — Solski,
 Zabrzeziński — Śliwicki,
 Bukański — Bednarczyk,
 Radosławiec — Zieliński,
 Małowieski — Różański,
 Ciekocki — Chmieliński,
 Bęczkowski — Staszkowski.
527. Portret-fotografia Dyr. Tadeusza Pawlikowskiego.
526. Szkic z kostjumów Grussa do „Czupurka“—Hertza w ilości
 1. Czupurek, 2. Kaczor, 3. Sroka, 4. Kaczka, 5. Gęś, 6. Pies,
 7. Bażant, 8. Gęgulek, 9. Indulka, 10. Kura, 11. Bażantka,
 12. Zabor, 13. Gąsior, 14. Indyk, 15. Indyk, 16. Kogut.

528. Karton - topografja domu do „Wesela“ — Wyspiańskiego.
529. Stary afisz z r. 1817—29/VIII w ramie — Balet — Tanco-
manja Komedjo-opera „Biedny rybak“.
530. Stary afisz w ramie z dnia 16/VI.1781 r. z pierwszego przed-
stawienia: „Fircyka w zalotach“.
531. Komplet fotografji „Sędziów“ — Wyspiańskiego — 7 sztuk.
532. Trzy duże fotografje scen zbiorowych z „Wesela“ — Wy-
spiańskiego.
533. Dwie fotografje duże z „Wyzwolenia“ — Wyspiańskiego.
534. Trzy fotografje duże z „Fircyka w zalotach“.
535. Grupa zespołu Reduty z 1924 r. w Warszawie.
536. Dwie fotografje „Ponad Śnieg“ — Żeromskiego (r. 1926).
537. Fotografja Reduty w Spale 1923 r. (w środku Wincenty Ra-
packi).
538. Afisz „Dom Otwarty“ 20/II 1924 r.
539. Fotografje Zespołu z 1-go objazdu z r. 1924 z „Pastorałką“
i „Wielkanocą“.
540. Trzy fotografje — „Pasja“: 1) Lwów przed Dominikanami,
2) Wilno — dziedziniec Piotra Skargi r. 1924.
541. Pięć fotografij z Instytutu Reduty w Warszawie 1924/5 r.
542. Sześć fotografji gabinetowych z „Domu Otwartego“. Cztery
fotografje małe z „Domu Otwartego“.
543. Cztery fotografje Archiwum Reduty w gmachu na Pohulance
w Wilnie.
544. Afisz stary z roku 1783, 17/I „Dla Miłości Zmysłowe Sza-
leństwo“, „Stacja Poczтовая“ i „Szlachetne Pasje“ (afisz Gro-
dzieński).
545. Afisz z przedstawień Reduty w Wilnie — Pierwszy afisz ty-
godniowy.
546. Dziewięć fotografij „Sen“ — Kruszeńskiej.
547. Afisz — Premjera „Wielkanocy“, 2/V 1923 r.
548. 10 portrecików litografowanych aktorów W. Bogusław-
skiego.

Teatry Fr. Rychlowskiego (Warszawa, Kijów, Łódź, Wilno):

549. Warszawa — sezon 1911/12, FR. SIEDLECKI: Szkic do „Irydjona“, do „Poskromienia złończy“.

550. Kijów — sezon 1913/18, JAN KOMAR: Szkice do „Warszawka i Krakusio“. Program „Hamleta“. 2 pieśni. „Złote więzy“. Programy: „Betlejem Polskie“, „Wesele“, „Wieczór ku czci Mickiewicza“, „Kościuszek pod Racławicami“, „Trylogia“.

551. Łódź — 1918/19, Wilno — 1920/29, BRUNO LECHOWSKI: Szkic do „Erosa i Psyche“. Programy: „Wyzwolenia“, „Krakowiaków i Górali“, „Sułkowski“, „Dziady“, „Cyd“, „Straszny Dwór“.

552. EUG. KAZIMIEROWSKI: Szkice: „Hamlet“, „Peer Gynt“, „Otello“, „Rigoletto“, „Kobieta i pajac“, „Madame Pompadour“, „Nauczycielka“.

553. PRONASZKO: „Opowieści Hofmana“.

554. PERACKI: „Katja Dancerka“.

555. J. HOPPEN: „Boccaccio“.

556. CZECHOWICZ: „Carmen“.

557. F. RUSZCZYC: Fotografje „Cyd“.

558. HAWRYŁKIEWICZ: Szkic „Nie ożenię się“, „Pan Jowialski“, Witraż“. Afisz „Verbum Nobile“, „Dziady“, Szkic, Witraż.

559. HAWRYŁKIEWICZ: Szkic. Witraż. Wykresy porównawcze Teatru Polskiego.

560. PRONASZKO: Szkice: „Opowieści Hofmana“.

561. EUG. KAZIMIEROWSKI: Szkic do „Peer Gynt“, „Madame Butterfly“.

562. J. HOPPEN: „Boccaccio“.

563. PERACKI: „Niech mnie djabli wezmą“.

564. ALBUM Teatru Zjedn. w Warszawie, Album Teatru Polskiego w Kijowie (okres 1912/15), Album Teatru Polskiego w Kijowie (okres 1915/18). Album Teatru Polskiego: w Łodzi 1918/20, w Wilnie 1920/25 i 1925/29 (opera i operetka). Album z fotografjami za okres 1920/25 i 1925/29. Album jednodniówek Wilno, 1924. Księga repertuaru Teatru Polskiego w Kijowie. Księga rachunkowa Teatru Polskiego w Kijowie. Fotografja „Fircyka

w zalotach“ Teatru Polskiego w Kijowie, r. 1917. Afisz „Betleem“ Rydla T. Pol. w Kijowie r. 1913. Afisz Teatru Polskiego w Odesie, r. 1913. Program Teatru Polskiego w Kijowie: „Klątwy“ 1913 rok i „Ślubów panieńskich“ w Zamościu 1912. rok.

565. W. DRABIK: Szkic do „Nocy Listopadowej“.

WOJNA I PLEBISCYT.

566. TEATR POLOWY NA FRONCIE, zorganizowany przez ówczesnego pułkownika (obecnie gen. bryg.) Ch. Hohenauera na wschodnim froncie austriacko-rosyjskim. 36 fotografii (format 40 × 50 cm.), przedstawiających widoki zaimprovizowanych na froncie, czasem w podziemiu, scen i budynków teatralnych, typy żołnierzy-artystów i artystek (wyłącznie poprzebierani żołnierze), kapeli, przedstawień, jak: „Majster i Czeladnik“, „Królowa Przedmieścia“, „Czarna Mańka, „Kościuszko pod Racławicami“, „Gwiazda Syberji“ etc., etc. Wł. gen. bryg. Ch. Hohenauer, Kraków.

Teatr Polski w Moskwie (Pod Dyrekcją Arnolda Szyfmana).

Kostjumy i Dekoracje (akwarele i rysunki) :

567. W. DRABIK: „Bolesław Śmiały“ — 3 rysunki.

568. IGN. PIENKOWSKI: „Fantazy“ — 5 dekoracji.

569. K. STABROWSKI: „Lilla Weneda“ — 4 dekoracje, 3 kost.

Afisz:

570. „Wieczór ku czci Wyspiańskiego“,

571. „Wesele“,

572. „Zemsta“,

573. „Lilla Weneda“,

574. „Lekkomyślna Siostra“,

575. „Klub Kawalerów“,

576. „Bolesław Śmiały“,

577. „Fantazy“,

578. „Wieczór poezji“,

579. Al. Fredro (po rosyjsku),

580. Afisz ścienny „Zemsty“,

581. „Fantazy“ (po rosyjsku),

582. „Wesele“ (po rosyjsku).

Fotografie:

„Dziady“, 1. „Lilla Weneda“, 5 „Bolesław Śmiały“, 5.

Teatr Ministerstwa Spraw Wojskowych
(Pod kierunkiem Józefa Leśniewskiego).

Afisz: DYKTATOR (prolog do dram. J. Żuławskiego). Inowrocław, 29/XI.1920. GWAŁTU CO SIĘ DZIEJE (afisz objazdowy). NOC W BELWEDERZE (Ad. Staszczyka). PAN WOŁODYJOWSKI, Hajduczek, podług H. Sienkiewicza opracował J. Poławski. 19 i 20 marca.

Teatr Polski w Katowicach

(Pod Dyr. Dr. J. Wierzbickiego, reżyser W. Nowakowski):

583. KRÓLEWSKI JEDYNAK L. Rydla — 7/X.1922.

584. AFISZ NA DZIEŃ OTWARCIA (druk wielobarwny .Zakł. Lit. Drukarni Katolickiej w Poznaniu):

585. KRÓLEWSKI JEDYNAK — 7/X.1922.

586. HALKA — 8/X.1922.

Teatr Polski na Śląsku

(Pod Dyr. W. Nowakowskiego; kier. lit. J. Przybyła; gł. reżys. J. Leśniewski):

587. ZACZAROWANE KOŁO (dekoracje Prof. W. L. Rudy'ego).

MUZYKALJA TEATRALNE

Ze zbiorów Edwarda Wrockiego w Warszawie.

588. GORNICY, op. w 1 a. przetł. y na Teatrum warszawskiem reprezentowana. Muzyka iest Pana Umlauf; Warszawa 1779. Nakł. y drukiem M. Gröllla, Ksiegarza Nadw. I. K. Mości (str. 47 i 1 nl., 16-o).

589. KROL PASTERZ, opera we 3 a., przez Piotra Metastazego po włosku napisana, w Warszawie y Lwowie 1780. Nakł. — jak wyżej.
590. BŁYSKAWICA, op. kom. w 3 a. napisana przez pp. de Planard i de Saint George. Muzyka P. F. Halevy, tłumaczona przez J. S. Jasińskiego. Warszawa 1836. Rycina: I. Pan Dobrski w roli Lionela.
591. MYŚLIWY czyli DWOJE OCZU ZA JEDNO, kom.-opera w 2 a. przerobiona z niem. przez Brunona Hr. Kicińskiego, Warszawa 1840. Rycina: IP. Jasiński w roli Kaźmierza (list J. Weinhold).
592. J. CHODAKOWSKI, art. i reżyser op. warsz.; fotografia.
593. DERYNG, polka na fortepian przez Teod. Hertz (nakł. W. Banarski 1878). Z portretem Marji Deryng, nakł. fotogr.
594. ER. DŁUSKI, Fotogr. z Zakł. H. Mrozowskiej w Petersburgu.
595. J. DOBRSKI, art. opery warsz.; z fotogr. Sachowicza lit. M. Fajans.
596. IGN. F. DOBRZYŃSKI, rys. z nat. i litogr. M. Fajans (av. 1. l.).
597. I. F. DOBRZYŃSKI, lit. H. Aschenbrenner w Lit. A. Dzwonkowskiego i Sp.
598. B. DOWIAKOWSKA, artystka op. Fotogr. M. Pusch, Warszawa.
599. STANISŁAW DUNIECKI. Drzeworyt.
600. J. ELSNER, rys. z natury i litogr. M. Fajans.
601. GORSKI KONST., rys. węglem J. W. (Wodyńskiego).
602. WIERSZ LIRYCZNY z muzyką Karola Marji Weber deklamowany przez Panią *Leontynę Halpert* w chwili opuszczenia przez nią sceny warszawskiej a napisany przez *Karola Kucz* i ofiarowany tejże artystce w dowód uwielbienia dla jej talentu. (W Drukarni J. Unger — Cenz. 5/17 lutego 1851). Wł.: W. z Bogusławskich Wilandowa.
603. MADAME DE KALERGI née Comtesse Nesselrode (Marja Muchanow), bilet wizytowy.

604. M. KAMIENSKI, twórca pierwszych oper polskich. Rys. A. Misiorowicz, w lit. J. Herknera.
605. M. KAMIENSKI, litogr. E. Błotnicki .
606. J. KRÓLIKOWSKI, Polonez jubileuszowy przez L. Lewandowskiego (1883). Z portretem Królikowskiego na okładce.
607. KAROL KURPIŃSKI, Dyr. opery; popiersie, akw. Wł. Al. Kraushar, Warszawa.
608. K. KURPIŃSKI. Z rys. X. Pillati ryt. na drzewie J. Schübeler (1885).
609. K. KURPIŃSKI; medal z jego podobizną, z napisem na odwrocie: *Za piękne twory harmonji Rodacy 1819*. Modelował C. Baerend.
610. M. KRZESIŃSKA, artystka baletu warsz., następnie cesarskiego w Petersburgu, fotografia Zakładu Teatrów Ces.
611. L. LEWANDOWSKI, Dyr. orkiestry Teatru Rozmaitości. Drzeworyt E. Nicza z własnoręcznym podpisem L.
612. K. LIPIŃSKI rys. z natury 1850 i litogr. M. Fajans.
613. K. LIPIŃSKI, fotografia z portretu E. Nadera.
614. MATUSZYŃSKI, reżyser Teatru W. Fot. Karoli i Pusch, Warszawa.
615. WŁ. MIERZWIŃSKI, art. opery warsz., fotogr. Ch. Bergamasco w Petersburgu; z autografem artysty.
615. BILET WIZYTOWY Wł. Mierzwińskiego.
616. Karykatura Wł. MIERZWIŃSKIEGO, tenora, jako lwa. Wł. W. A. Łaszczyński, Warszawa.
617. AD. MINCHEJMER (Münchheimer), Dyr. opery; litogr. W. Dümler z fotografii M. Fajansa. Lit. A. Dzwonkowskiego i Sp.
618. LIST A. MINCHEJMERA z 1886 r. w spr. wystawienia jego op. „Mazepy“ w Antwerpii; zawiera szczegóły, dotyczące komponowania przez Delibes'a opery „na tle stosunków polskich“ p. t.: Kasia.
619. FR. MIRECKI, litogr. W. Dümler w lit. A. Dzwonkowskiego i Sp.
620. NORA, Tarantella, wykonywana w dramacie Ibsena „Nora“, podczas występów H. Modrzejewskiej, ułożona na fortepian

przez Michała Stankiewicza (nakł. F. Hoesicka), z portr. H. Modrzejewskiej na okładce.

621. HENRYK MELCER-SZCZAWIŃSKI; fotografia z 1894 r. Kostka i Mullert w Warszawie.

622. WŁADYSŁAW MILLER (ojciec), art. op. warsz. Fotogr.

623. WŁADYSŁAW MILLER (syn). Fotografia.

624. WANDA MILLER-CZECHOWSKA, art. op. warsz. Drzew.

625. ST. MONIUSZKO, litogr. Lafosse u Lemercier'a w Paryżu. Z „Album de Vilno“ I. K. Wilczyńskiego. (Egz. ręcznie kolorowany, a odbity z tłem „na czarno“ — unikat).

626. ST. MONIUSZKO. Rys. Karol Rypiński w litogr. A. Klu-kowskiego.

627. ST. MONIUSZKO, litogr.; z portretu Tytusa Maleszewskiego rys. na kamieniu W. Walkiewicz w lit. F. Kasprzykiewicz, w Warszawie.

628. ST. MONIUSZKO, olejny portret M. R. (1877).

629. MARSZ ŻAŁOBNY, poświęcony ceniom ś. p. St. Moniuszki przez Xawerego Syrewicza (nakł. J. Müllera); z litogr. portretem Moniuszki na okładce — wyk. Henryk Dziarkowski.

630. AL. MYSZUGA w roli Jontka w operze „Halka“. Fot. Zakładu de Wojno-Orańskiego w Petersburgu.

631. T. NIDECKI, Dyr. Opery, litogr. R. Fleck.

632. ZYGMUNT NOSKOWSKI. Fotografia Pusch, Warszawa.

633. Michał Kleofas ks. z Kozielska OGIŃSKI. F. Gremier lith., imp. Lemercier, Paris.

634. EDWARD RESZKE w kostjumie scenicznym.

635. RESZKE - ALBUM; okładka z portretem litogr. Józefiny Reszkówny (br. Kronenbergowej).

636. KLEPSYDRA RESZKEGO. Wł. M. Kwiatecki, Warszawa.

637. M. SEMBRICH - KOCHAŃSKA. Z obrazu Lenbacha (1893) rytował akad. Wiktor A. Bobrow (1906).

638. ADOLF SONNENFELD. Fotografia M. Puscha w Warszawie.

639. SOWIŃSKI Wojciech (Adalbert - Albert); litogr. Julien w Zakł. V. Ratier w Paryżu.

640. ROMAN STATKOWSKI, fotografia.

641. JAN STEFANI (syn), litogr. M. Fajans, Warszawa.
642. JÓZEF STEFANI. Litogr. S. Fertner w Zakł. litogr. Wł. Otto.
643. TEŃSKNOTA, Pamięci Wiktoryny Bakałowiczowej. Melodja na fortep. przez Jana TATARKIEWICZA, art. dram. Nakł. G. Sennewald, 1874. Rysunek na okł. wykonał F. K.
644. CEZARY TROMBINI, Dyrektor opery warsz. Fotogr. E. Troczewskiego w Warszawie.
645. WILHELM TROSZEL, art. op. warsz. Nakł. K. W. Hartmana w Łodzi.
646. TURCZYNOWICZ I KRZESIŃSKI, artyści baletu warsz. w mazurze. Zaleski del.; litogr. (ręcznie kol.) Regnier w Zakł. Lemercier w Paryżu.
647. WŁ. ŻELEŃSKI. Podł. rysunku Art. Grottgera. Fotodr. E. Trzemeski, Lwów.
648. WŁ. ŻELEŃSKI. Światłodruk B. Wierzbickiego.
649. WŁ. ŻELEŃSKI. Fotografja J. Mieczkowskiego, Warszawa.
650. AL. ŻÓŁKOWSKI. Mazur Nestorowi Sceny warszawskiej w dniu 50-letniego jubileuszu przez L. Lewandowskiego, nakł. G. Sennewalda 1882, z nakł. fotografją Żółkowskiego.
651. PTASZNIK Z TYROLU. Suita ze scen operetki wystawionej w Warszawie. Rys. Stanisław P. 1891, akwarela.

Ze Zbiorów Państwowych w Warszawie.

652. JADWIGA KRÓLOWA, partytura opery Kurpińskiego — Rękopis (Nr. 70. A.).
653. LITWINKA, partytura pieśni Kurpińskiego — Ręk. (25. A.).
654. NĘDZA USZCZĘŚLIWIONA, wyciąg fortepianowy opery Kamińskiego — Rękopis (Nr. 1. A.).
655. CHIMISTA, part komedjo-opery Wejnerta — Ręk. (147. A.).
656. KSIĄŻKA KWITOWA wypłat miesięcznych Teatru Narodowego z r. 1816. (Nr. 715).
657. AFISZ benef. Zofji Kurpińskiej z d. 12.XII.1823 r. (Nr. 727).
658. WESELE W OJCOWIE na scenie teatru letniego na wyspie w Łazienkach Królewskich, (drzeworyt, 1872).

659. WACHLARZ z podobiznami artystów scen polskich.
 660. DWIE SERJE podobizn artystów sceny lwowskiej z r. 1892.
 661. KAZIMIERZ BARANOWSKI, litogr. w ramce (Nr. 143 R.).
 662. BANDROWSKI, fotografia (Nr. 166 R.).
 663. MELCER, fotografia (Nr. 392).
 664. GROSSMANN, fotografia, (Nr. 431).
 665. FLORJAŃSKI, fotografia, (Nr. 395).
 666. FLORJAŃSKI (Jontek), fotografia, (Nr. 383).

PRZYBYŁY W CZASIE DRUKU.

667. THEATRALISCHE AUSGABEN VOM 15 OCTOBER 1775. Księga rachunków Teatru Warszawskiego z lat 1775—1777. Ręk.
 668. GENERAL INVENTARIUM ALLER DERERJENIGEN KLEIDER WELCHE DER HERR BIZESTY WÄHREND SEINER ENTREPRISE ZUR THEATRÉ - GARDEROBE ANGESCHAFFET HAT. ANGEFANGEN DEN 1-ten SEPTEMBER A-o 1779. Inwentarz garderoby Teatru warszawskiego. Rękopis.
 669. DEPENSE THEATRALE POUR LE MOIS DE DECEMBRE 1783 POUR PAYER CEUX QUI RERTE À VARSOVIE. Autograf Bogusławskiego.
 670. Pokwitowanie Bogusławskiego na odbiór 189 czerw. zł. na podróż do Dubna. Dat.: 21.XII.1783.
 671. Asygnacja do kasy teatralnej na wypłatę Karolowi Świerzawskiemu 16 czerw. zł. na mieszkanie i opał. Dat.: 13.X.1776. Z podp. Ryxa i Świerzawskiego.
 672. DYSPOZYCJA ODBIERAĆ MAIĄCYCH BILETY oraz BILETY FREIOWE. Własnoręczna notatka Bogusławskiego, dat. 17.VI.1804.
 673. NOTE DE LA DEPENSE FAITE POUR LE BALLET LE QUAQRE À LONDRE. 23.XII.1783. Podpis.: *Curz*.
 674. Kwit Kazimierza Owsieńskiego na 17 czerw. zł., dat. 23.VII.1776. Podp.: *K. Owsieński*.
 675. Kwit Gaetaniego, dat. 23.XI.1776. Podp.: *Gaitano*.
 676. List szambelana Woyny, dat. z Wiednia 15.VIII.1789.

w sprawie zaangażowanej do Teatru Warszawskiego śpiewaczki włoskiej.

677. Książeczka z rachunkami Aloizego Gonzagi Żółkowskiego z lat 1840—1850, obejmująca podróż do Gdańska i Sopot w r. 1840.

678. Wiersz A. G. Żółkowskiego, towarzyszący przesłanej jego matce pieczeni baraniej. Dat. 15.VIII.1850.

679. SPISEK DZIEŁ DRAMATYCZNYCH GRYWANYCH W TEATRZE WIELKIM I ROZMAITOŚCI (DALSZY CIĄG) ROKU 1868. ALOIZEGO JAZONA GONZAGI ŻÓŁKOWSKIEGO. Autograf artysty. Jeden z szeregu „Spisków“, prowadzonych regularnie przez Żółkowskiego, z uwagami, dotyczącymi jego występów, przyjęcia przez publiczność, liczby „wywołań“ i t. d.

679a. Wiersz żartobliwy J. S. Jasińskiego do A. G. Żółkowskiego. Autograf Jasińskiego.

680. Afisze Teatru Krakowskiego: 16.VI.1807; 1.VI.1843; 3.I.1863; 5.I.1866.

681. Afisz Teatru lwowskiego z d. 6.X.1837. („Dożywocie“).

682. Afisz Teatru w Lublinie z d. 14.V.1848.

683. Afisz Teatru w Płocku z d. 21.XII.1848.

684. Afisz Teatru wileńskiego w Dynaburgu z d. 2.VIII.1859 st. stylu.

685. Afisze Teatru w Pomarańczarni w Warszawie z d. 12.X.1847 i 31.X.1850.

686. Powinszowanie B. Tarankiewicza, Lozmajstra, Teatru w Mińsku. 1827 r.

687. Cztery powinszowania z Teatru Wileńskiego z lat 1835, 1837 i 1838.

688. Powinszowanie noworoczne Jakóba Markiewicza, afiszera Teatrów Warszawskich. 1836 r.

689. Osiem ilustracyj do Dzieł W. Bogusławskiego. Miedzioryty S. Langera według rys. Stachowicza.

690. Wojciech Bogusławski w roli Nałęczu w „Ludgardzie“ Kropińskiego. Mdz. A. Langera.

691. Izabella Górka i Aśnikowski, artyści Teatru Wileńskiego. Dwie litografje.

692. Artyści Sceny warszawskiej w różnych rolach. Czternaście litografij kolorowanych. (Z wyd. „Teatru Warszawskiego“).
693. TEATR i RATUSZ W WARSZAWIE. Rys. i lit. P. Hackert.
694. NOWY TEATR J. W. STANISŁAWA HRABIEGO AB-DANK SKARBKA W STOŁECZNYM MIEŚCIE LWOWIE. Lit.

U Z U P E Ł N I E N I A.

Pamiętki osobiste i rodzinne po W. Bogusławskim, użyzione przez Rodzinę W. B. w Warszawie, a mianowicie: P. Aniela Bogusławska — 127 przedmiotów; P. Eugenjusz Dąbrowski — meble W. B.; P. Wanda z Bogusławskich Wilandowa — 21 przedmiotów i kolekcja kart wizytowych z lat 1805—1834.

Utwory sceniczne z XVIII—XIX w., o ile inaczej nie zaznaczono, stanowią własność Biblioteki Dramatycznej Teatrów M. w Warszawie (B. T.).

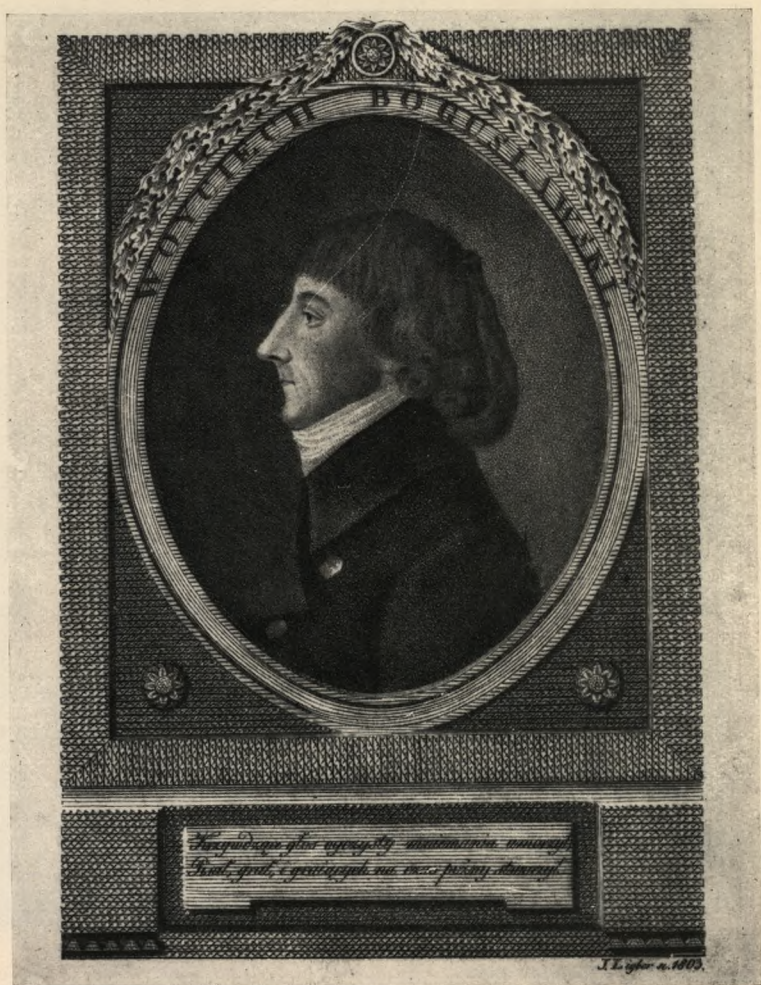
695. FR. ŻMURKO: Portret Aleksandry br. Lüde (ol., 1800).
- 696-8. FOTOGRAFJE pani Lüde (z ojcem J. Kobylińskim), w roli Bony, w Taborytach, fot. w koronkowym szalu, oraz fot. Aszpergerowej, jej list i bilet, wreszcie „Zapiski Teatralne“ p. L., zarówno jak obraz Żmurki — Wł. p. Jadw. Trzaska-Zabielska-Batowska w Warszawie.
699. ST. WYSPIAŃSKI: Solski jako Wiarus (pop.).
700. ST. WYSPIAŃSKI: Solski jako Strażnik w „Skarbie“ L. Staffa (past.).
701. ST. WYSPIAŃSKI: Maks. Węgrzyn (rys. oł.).
702. ST. WYSPIAŃSKI: Irena Solska-Grosserowa.
703. ST. I. WITKIEWICZ: Irena Solska-Grosserowa.
704. K. SICHULSKI: Maks. Węgrzyn, karykatura.
705. W. PAWLISZAK: Szkice dekoracyjne I—VI. Wł. St. Węgrzyn, Warszawa.
706. A. GŁOWIŃSKI: St. Wyspiański, gips.
707. R. LEWANDOWSKI: Biust Rakiewiczowej (marmur).
708. A. ŻÓŁKOWSKI: popiersie w marmurze.
709. W. KOSSAK: Dyr. Emil Młynarski .

710. K. HUKAN: W. Brydziński, płaskorzeźba w bronzie, 1926.
711. L. WEIN: J. Chmieliński (ol. 1891).
712. CZ. MAKOWSKI: B. Ładnowski, gips, 1912.
713. F. PAUTSCH: W. Brydziński jako Dr. Tokerama.
714. L. WYCZÓŁKOWSKI: Marja Przybyłko-Potocka (ol.).
715. A. MOLINARI: K. Kurpiński (ol., 1825).
716. *Portret J. Królikowskiego* (Teatry M.).
717. J. N. GŁOWACKI: Aktor w kostj. rzymskim.
718. *Projekty na pomnik W. Bogusławskiego* nagrodzone na Konkursie Związku Art. Scen P. I—IV: J. SZCZEPKOWSKIEGO (I nagroda), TCHORKA (II), T. BREYERA (III) i Z. OTTO (III).
719. *Biust W. Rapackiego* (bronz).
720. J. CHMIELIŃSKI: Portrety artystów I—VIII (rys. oł.).
721. J. CHMIELIŃSKI: Autoportret (ol.).
722. TEATR „STUDIO“ St. Wysockiej w Kijowie, scena z „Panny Mężatki“ (N. Młodziejowska i M. Szpakiewicz), z „Beatrix“.
723. TEATR „PLACÓWKA ŻYWEGO SŁOWA“ (Ateneum) w Warszawie; obrzędy i pieśni ludowe; „Powsinogi Beskidzkie“ Zegadłowicza (pod kier. Górskiej i Szpakiewicza).
724. ST. WYSPIAŃSKI: Dwa portrety Michała Tarasiewicza. Wł. P. Janina Michaelisowa, Warszawa
725. *Portrety Al. Ładnowskiego i Rakiewiczowej* (Wł. P. Giani, Warszawa)

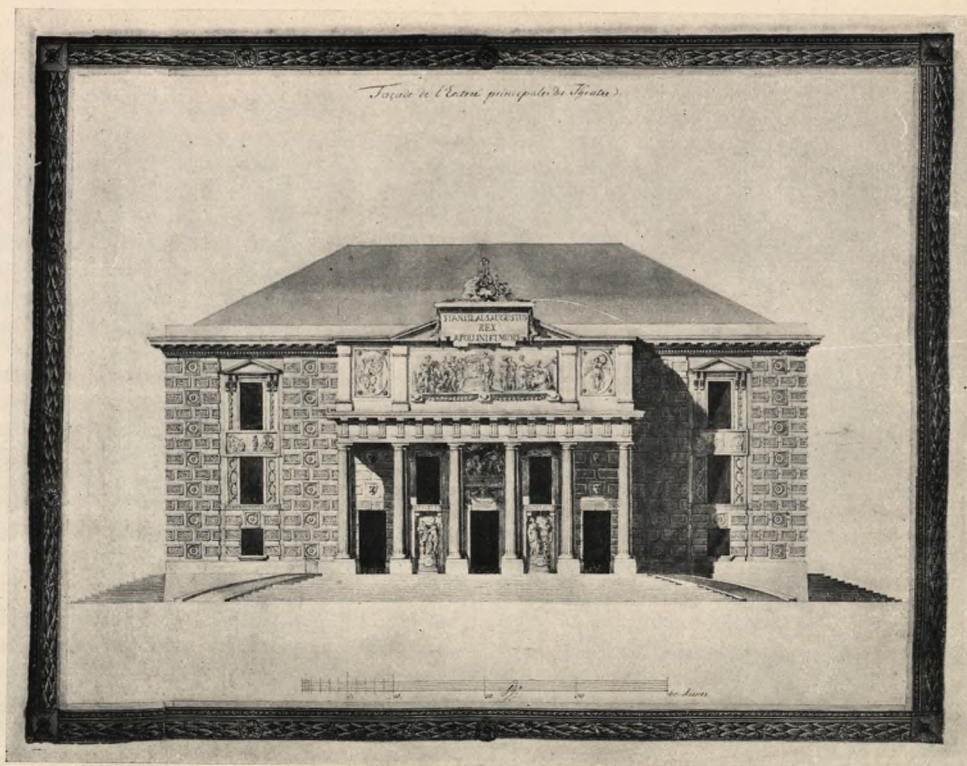

Lohrmann (1793): Kostjum sceniczny.

Zug: Projekt Teatru z napisem: „Stanislaus Augustus, Rex Apollini et Musis“.

Scena X.

J. P. Panczykowski *in* roli Ieka, wkrótcefilii Nowy Sąd Parysea.
*Ja tak sze oczetałem, że gdibym był przexrocisty, to by
miz przecitać można było durck*

Tom IX. Prae Dramatycznych.

Panczykowski w roli Ieka.

F. Tegazzo: „Safanduly“ Sardou (Zólkowski, Ostrowski, Rapacki).

K. Sichulski: L. Solski w roli Fryderyka W.

St. Wyspiański: Szkic do Bolesława Śmiałego.

**INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA**

00-530 Warszawa, ul. Nowy Świat 72

Tel. 26-68-63

<http://rcin.org.pl>

Jk

1000 10
1000 1000 1000
1000 1000 1000
1000 1000 1000
1000

